Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

V.H.Đ SẼ TRIỆU TẬP ĐẠI HỘI TOÀN QUỐC VÀO THÁNG 10-66

LUT : 2.000 TRẺ EM ĐANG CHỜ CỨU TRỢ

Cổ Động

Năm thứ tư • Số 19 • 3 đồng • CHỦ NHỰT 25-9, THỨ HAI 26-9-66

bình minh

CƠ QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

CHỦ-NHIỆM: VÕ-VĂN-ỨNG CHỦ-BÚT: QUỐC-Á 4 TỔNG THƯ-KÝ TOÀ-SOẠN: LÊ-HIỀN

TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ: 211 Nguyễn Thái Học Saigon — Điện thoại: 21.505 — 25.505 — HỘP THƯ: 219

DƯỚI 16t. BỊ CẤM LÁI XE GẮN MÁY

ĐÔ THÀNH.— Tỵ Cảnh Sát Công Lộ ĐT ra thông cáo nhắc nhắc nhở, kêu gọi các Gia trưởng đừng nên để con em tự tiện lái xe gắn máy, nhứt là hạng dưới 16 tuổi.

Thông cáo cho biết, chiếu ý luật lệ hiện hành, thiếu nhi dưới 16 tuổi là không được lái xe gắn máy vì các em nhỏ chẳng những không đủ sức khỏe hăm xe và khỉ xảy ra tai nạn các Gia trưởng phải gánh lấy trách nhiệm trước pháp luật. (TH)

NƯỚC VẪN TIẾP TỤC DÂNG CAO

TIÊU HỦY GẦN 500 NHÀ

Quang cảnh nước ngập trong vùng Xã Đa Phước, thuộc quận An Phú (Châu Đốc). Tại đây, nhiều đồng bào bỏ nhà lánh cư đi nơi khác. Mỗi ngày, nước sẽ lên cao đăng lên cao (BL)

Sau bài diễn văn của đại sứ Mỹ Goldberg

LẬP TRƯỜNG CỦA MỸ VỀ VN VÀ KẾ HOẠCH 3 ĐIỂM CỦA U THANT

★ *Ngoại trưởng Nga tuyên bố về bài diễn văn của Goldberg* ★

LIÊN HIỆP QUỐC (AP).— Các đề nghị hòa bình ở Việt Nam do đại sứ Hoa Kỳ tại LHQ, Arthur J. Goldberg nêu ra hôm thứ Năm là nỗ lực gần nhất của Hoa Kỳ hiện nay để trả lời 3 điểm của tổng thư ký LHQ, U Thant, nhằm cho các cuộc thương thuyết khởi sự.

Tuy nhiên, kế hoạch của Hoa Kỳ không đáng ý với lời kêu gọi của ông Thant về vấn đề mở các cuộc thương thuyết trực tiếp với VC. Hoa Kỳ đã đề nghị ngưng oanh tích BV với điều kiện là BV phải giảm bớt các hoạt động quân sự chống Nam VN.

Kế hoạch 3 điểm của U Thant là:

1.— Chấm dứt đột bom Bắc Việt.

2.— Giảm bớt các cuộc hành quân quân sự của phía Nam Việt Nam.

3.— Các phe phái nên tham dự các cuộc thảo luận với những sĩ đang giao tranh (tức là Việt Cộng).

Một cảnh sát viên ĐI LÀM VỀ BỊ ÁM SÁT CHẾT

GIA ĐỊNH.— Khoảng 10 giờ đêm 22-9, thầy Trần duyên Cơ nhơn viên cảnh sát tùng sự tại Tỵ cảnh sát quận nhứt Saigon trên đường về gần đến nhà ở ấp Tân sinh 6 xã Tân thuận Đông Nhà Bè thình lình có kẻ lạ mặt xấp trong bóng tối giơ súng bắn thầy 2 phát đạn trúng đầu và lăng ngã chết tại chỗ. Thi hành xong thì đoàn kẻ sát nhân bỏ trốn mất. Nhà chức trách sở tại đến nơi mở cuộc điều tra đưa thi hài thầy Cơ vào nhà xác.

Bản tin cuộc họp Đại Hội Đồng Liên Hiệp Quốc

NGOẠI TRƯỞNG MỸ-NGA THẢO LUẬN VẤN ĐỀ VIỆT-NAM

● PHẢN ỨNG CỦA CÁC NƯỚC SAU BÀI DIỄN VĂN CỦA ĐẠI SỨ MỸ Ở LIÊN HIỆP QUỐC VỀ VN

LIÊN HIỆP QUỐC (AP).— Hôm tối thứ Năm, ngoại trưởng Hoa Kỳ Dean Rusk và ngoại trưởng Nga xô Andrei A. Gromyko đã cùng nhau dự tiệc xã hội đầu tiên 3 tiếng đồng hồ. Hai ông thảo thuận gặp nhau lại vào thứ Bảy này để tiếp tục cuộc thảo luận về vấn đề Đông-Tây.

Sau đó, ông Gromy cho biết hầu không bàn về vấn đề Việt Nam.

XEM TIẾP B TRANG 4

Tình hình CHIẾN SỰ

MỸ CHUẨN BỊ CÁC CUỘC TẤN CÔNG MÙA KHÔ TẠI VIỆT-NAM

● Đánh lớn ở Bình Định: 150 V.C. bị hạ

ĐỘNG KINH (AP).— Hôm thứ sáu, thông tấn xã Bắc Việt cho biết «Mặt Trận Tổ Quốc» đã được biết là Hoa Kỳ hiện chuẩn bị các cuộc tấn công mùa khô rầo.

Thông tấn xã Hà Nội cho hay chủ tịch «Mặt Trận Tổ Quốc», Tôn đức Thắng, đã tuyên bố trước Ủy ban trung ương của mặt trận, một nhóm gồm các đảng phái chính trị ở Bắc Việt nhằm mục đích đoàn kết. Buổi họp đã được tổ chức lần thứ 12 từ 20 đến 22-9.

Mùa khô rầo khởi sự vào đầu mùa Đông ở Đông Dương.

XEM TIẾP D TRANG 4

U THANT ĐỐI VỚI ĐỀ NGHỊ ngưng oanh tạc BV của Mỹ

SAIGON.— Đài Đông Kinh tối qua cho biết, bình luận về bài diễn văn của Đại sứ Mỹ tại LHQ, Tổng thư Ký U Thant nhận định rằng lời tuyên bố của Đại sứ Goldberg về việc «Mỹ sẽ ngưng ném bom miền Bắc VN nếu Hà Nội thảo thuận giảm bớt hoạt động quân sự đối với Miền Nam», là lời tuyên bố rất quan trọng. Và ông U Than nói «Tôi muốn nghiên cứu điều văn đó I cách kỹ càng». (TTL)

Xem trang 2: DANH SÁCH GIÁO CHỨC THUYÊN CHUYỂN

Một tiền đồn ở sen Hậu Giang, thuộc xã Vành lịc quận An-Phú (Châu Đốc) đã bị nước ngập đến mái nhà, Binh sĩ đồn trú tại đây phải làm bè trên nóc nhà để canh gác. (SAX)

50.000 ĐỒNG BÀO TẢN CƯ

SAIGON.— Nạn lụt lớn tại Miền Tây đã ngày tỏ không hoạt động của VC. Người ta không thấy chi biết, thì hiện nay, VC đã phải lên các miền đất cao, vì nạn lụt đã làm địch mất các căn cứ tiếp liệu.

Trong khi đó, nạn lụt cũng đã làm cho 5.000 đồng bào không nhà ở càng tăng lên 50.000 người đã phải tản cư, đã là chưa kể hàng ngàn

XEM TIẾP A TRANG 4

PHỎNG VẤN ÔNG GIÁM ĐỐC THỦY VẬN

3 tuần lễ nữa lụt mới từ từ rút nước

Hai tỉnh Kiên Giang và Cần Thơ có bị ảnh hưởng nạn lụt không ?

● của TRẦN-TUẤN-HẢI

SAIGON.— Chúng tôi được dịp tiếp xúc với ông Giám Đốc Nha Thủy Vận hồi 5 giờ chiều ngày 23-9 tại Thị Nghề. Trong dịp này ông giám Đốc cho chúng tôi biết Mực nước tới 3 tỉnh An Giang, Kiến Phong, Châu Đốc sẽ còn lên nữa ít nhất cũng phải trong vòng 3 tuần lễ nữa mực nước mới bình lại rồi từ từ rút xuống.

Theo ông giám Đốc thì, mực nước ở đây có thể dâng cao tối thiểu nữa là 2 tấc nữa.

Trả lời một câu hỏi khác của chúng tôi, ông giám Đốc Nha Thủy Vận cho biết là, hiện các biện pháp giúp đỡ cho đồng bào tản cư đã tổ chức khá đầy đủ. Nạn lụt xảy có phần trầm trọng so với năm 1961, tuy nhiên vì nước lên từ từ nên không thể đến nỗi giết người. Tại các vùng bị lụt do đua trầm trọng nhất là vùng Đồng Tháp, Kiến Tường và Tân châu, tuy nhiên đồng bào có phương tiện như ghe xuồng người ta vẫn ở neo ghe xuồng lại nhà để trông nom trâu bò, mực nước lên cao quá thì sát vật chắc chắn phải chết nhưng Trường hợp trâu bò có thể sống dưới nước, nhưng vì nước ngập

XEM TIẾP H TRANG 4

Tổ chức bạo động trong trại Giáo hóa 4 cậu bị bắt

GIA ĐỊNH Vào khoảng 4 giờ 50 chiều ngày 22-9-66, không hiểu vì lý do nào mà các thiếu niên phạm pháp bị phạm pháp giờ trong Trại Giáo Hóa T.D bỗng gây ra bạo động pháp tung tung làm náo loạn cả trại.

Được tin nhà chức trách đến tái lập trật tự và mở cuộc điều tra được biết vụ bạo động nầy là do 4 cậu tên Phan văn Hùng 17 tuổi, Nguyễn văn Cương 18 tuổi, Hoàng mạnh Cường 16 tuổi với Nguyễn văn Thành 16 tuổi đã chủ mưu.

Do đó 4 cậu nầy đã bị nhốt vào hầu trách giải về cơ quan để thẩm vấn để tội nói trên.

SỔ VÀNG CỨU TRỢ NẠN LỤT MIỀN TÂY của BÌNH-MINH

Ngày 23-9-66	41.570 đ.
— Ô. Nguyễn văn Hành, Hội trưởng Hội Đồng Nai Tương Trợ	5.000 đ.
— Ô. Nguyễn linh Tánh, Thầu khoán Saigon	2.000 đ.
— Học sinh Nguyễn lê Hoàn, đệ 7 Pétrus Ký	20 đ.
— — Nguyễn lê Thịnh, lớp nhứt trường Phan đình Phùng	20 đ.
— — Nguyễn lê Yến Thư, lớp nhì P.B.P.	20 đ.
— — Nguyễn lê Đăng, lớp Tư P.B.P.	20 đ.
— — Nguyễn lê Chương, lớp năm, trường Minh Chánh, Bến Cỏ	20 đ.
— Nguyễn văn Sắc, phóng viên nhựt báo Bình Minh	1.000 đ.
— Nguyễn thiện Nhơn, Hội viên Hội đồng D.Q.	3.000 đ.
— Ô. Trang Xuân, Cholon	1.000 đ.
— Ô. Phan ngọc Hiu, tự chức 44A, Đinh Công Tráng, Tân Định	100 đ.
— Ô. La Phú, tự chức, 271 Tr.nhật Duật TĐ	50 đ.
— Ô. Lê Hào, tự chức 44C Đinh công Tráng TĐ	100 đ.
— Bà Nguyễn thị Đạt Nội trợ, 44H —nt—	20 đ.
— Bà Nguyễn thị Mẫn, nội trợ 44I —nt—	50 đ.
— Ô Lê văn Đệ, sĩ quan 44K —nt—	50 đ.
— Ô. Nguyễn văn Đến buôn bán 44L —nt—	100 đ.
— Em Trương thanh Hải 6 tuổi, học sinh Tân Định	10 đ.
— Ô Lâm Thành Phương tự chức 44B Đinh công Tráng Tânđịnh	50 đ.
— Bà Nguyễn thị Loan, giáo viên 44C —nt—	40 đ.
Tạm cộng	54.240 đ.

HỘI ĐỒNG V.H.Đ. HỌP TẠI CHÙA ẨN QUANG

T.T. TRÍ QUANG Ở LẠI CHÙA ẨN-QUANG

HỘI ĐÀM 20 PHÚT GIỮA HÒA THƯỢNG TĂNG THỐNG VÀ T. T. THÍCH TÂM CHÂU

SAIGON.— Như BÌNH MINH đã loan tin, hồi 9 giờ sáng hôm 24-9-66, Hội Đồng Viện Hóa Đạo mở phiên họp tại chùa An-Quang. Được biết mục đích chính của phiên họp nầy là sẽ bàn thảo chương trình Đại hội Phật Giáo toàn quốc sắp tới, và đường như cuộc họp nầy sẽ còn bàn đến vấn đề trở về Việt Nam Quốc Tự.

Có thể cuộc họp sẽ đặt dưới quyền chủ tọa của H.T Tăng thống.

Theo lời TT Huyền Quang, Tăng thư ký VHĐ sẽ cố gắng mở đại hội P.G toàn quốc càng con chóng sớm bay chóng ký.

Theo chỉ chúng tôi được biết cuộc đại hội nầy áp dụng theo đúng Hiến chương của giáo hội là đến tháng 12 năm 1967 mới bắt đầu triệu tập nhưng vì có tánh cách quan trọng hơn, nên cuộc đại hội Phật giáo toàn quốc sẽ khai mạc trễ lắm là vào trung tuần tháng 10-66. Địa điểm khai mạc đại hội chưa quyết định, nếu việc quyết định trở về Việt Nam Quốc Tự sẽ tìm thì đương nhiên đại hội sẽ tổ chức tại đây.

(Xem tiếp trang 4)

Ý-KIẾN CHÚNG TÔI

CỦA CỨU TRỢ PHẢI ĐẾN TẬN TAY NẠN NHÂN TRẬN LỤT

● Bài của QUỐC-ẤN

Mỗi ngày qua, Nha Thủy vận đều cho biết mực nước ở Tân châu, Châu đốc, Kiến phong, An giang càng lên cao và tiên đoán rằng trận lụt năm nay còn khủng khiếp hơn năm 1961. Tỉnh Kiến tường (Mộc hóa) cũng sẽ bị lụt vào thượng tuần tháng 10 nầy.

Tình cảnh đồng bào các vùng ấy đã vô cùng khổ sở, sẽ còn khốn khổ hơn nữa. Cục bưu cứu trợ địa phương đã hay động viên phương tiện để tản cư, giúp đỡ đồng bào. Như chúng đã đề viết trong mục nầy, một cống cuộc vĩ đại như thế được bắn khả năng địa phương rất xa để nhờ trên bình diện chẳng những quốc gia, mà còn quốc tế nữa.

Kinh nghiệm cho chúng ta biết, cái khổ của kẻ nầy có thể là cái nướng cho kẻ kia. Các ty Thông tin địa phương đã lưu ý đồng bào về nạn cướp giựt do bọn lưu manh vô hương tâm gây ra, nạn gian thương đầu cơ những món cần thiết để cứu vớt đồng bào đã quá khốn đốn.

Tình trạng mùa mưa bị tàn phá, nhà cửa trôi giạt, súc vật bị nước cuốn, kẻ còn người mất, bịnh truyền nhiễm hoành hành, chạy cho vội chồng bồng bế nhau tự nạn đến những nơi tương đối cao ráo hơn trong vùng, mưa trời chiều đất, bừa đó bóng ma. Những bức tranh đen tối ấy phải làm xúc động tất cả những đồng bào còn được hưởng an ninh, ấm no, hạnh phúc trong các phần đất còn lại của VNCH.

Lời kêu gọi cứu trợ của BÌNH MINH đã được đồng bào Đô thành thược đã các giới nhiệt liệt hưởng ứng, nhưng đó chỉ là những giọt nước bể nhỏ đối với một cuộc hồi hoàn không lỗ, không thấm thía gì trước tâm quan trọng của nạn lụt miền Tây.

Nhưng rồi đây các đoàn thể tư nhân, công ký, các hội từ thiện cũng sẽ phát động công cuộc cứu trợ.

Ai từng theo dõi những lần cứu giúp trước đây hẳn không quên rằng đã có những kẻ tản tận lương tâm ăn chặn những của trợ giúp nạn nhân hoặc dàng của ấy đến ưn trả nghĩa đối với bà con quen thuộc của họ.

Lần trợ giúp nầy, chúng tôi mong những ai có trách nhiệm tiếp xúc với đồng bào bị lụt, các đoàn thể tư nhân hay chánh quyền nên trù liệu những biện pháp hữu hiệu hơn để cho của cứu trợ đến tận tay đồng bào đau khổ vì trận lụt miền Tây. Như vậy sự trợ giúp mới hoàn toàn hữu ích và đáp ứng được lòng ưu ái của đồng bào thành tâm muốn góp phần vào công cuộc cứu nguy nạn nhân trận lụt.

NHỮNG VẤN ĐỀ SỐNG CHẾT CỦA DÂN NÔNG THÔN

ĐỪNG CẤM ĐOÁN TIẾNG DÂN KÊU MÀ NÊN SỢ DÂN IM LẶNG...

Làm cách mạng là để ngăn chặn những giọng máu và nước mắt của dân

◆ bài của THÁI DƯƠNG

XVI.— Chế độ cũ đã bị quần nhũng sức làm nhơm dạo. Nhưng kẻ nắm quyền trong tay lúc bấy giờ, đã lợi dụng tình trạng bất an, khái lỏa đã coi sự chết chóc của dân nông thôn như là những cái chết phải chết ai chết nếu chẳn cả hạ chẳng chút xác động cái thương, an ổi hay đến SĐ.

Đã là chưa kể biết bao gia đình phải tán gia bại sản vì những động • giếp lửa bỏ tay dao • như trường hợp mới đây một thượng sĩ an ninh bị Tòa kêu 30 tháng tù vì tội đem bắn chết nhà vào nhà đang được thường lạp công, nhưng mưu gian bị lật tẩy. Nhưng thế hãi đã có được bao nhiêu cấp chỉ huy có tầng suất để lật tẩy những vụ tưa đây ?

Đừng cấm đoán tiếng dân kêu mà nên sợ sự im lặng của họ

Có lẽ ngày nay khi nếp mình trong hàng tối vì bị mọi người giết bỏ nhiều vành bằng tròng hoan hô đã tuyên bố trước Ủy ban trung ương của mặt trận, một nhóm gồm các đảng phái chính trị ở Bắc Việt nhằm mục đích đoàn kết. Buổi họp đã được tổ chức lần thứ 12 từ 20 đến 22-9.

Mùa khô rầo khởi sự vào đầu mùa Đông ở Đông Dương.

XEM TRANG 4: Hiệp Khách Hành

TRUNG CỘNG LẠI ĐÁ KÍCH LIÊN HIỆP QUỐC

Ngoại trưởng Trung Cộng Trần Nghị SẼ BỊ THANH TRỪNG ?

ĐỘNG KINH.— (AP) Hôm thứ năm, Tân Hoa xã lại tố cáo LHQ là công cụ của H.K và gọi tổng thư ký U Thant là Đức Giáo hoàng Phao Lô VI là «tay sai» của H.K

Bình luận về phiên «hàm» của đại hội đồng Liên Hiệp Quốc lần thứ 21, Tân Hoa xã nói «... Dưới sự điều khiển của Đế quốc Hoa Kỳ, Liên Hiệp Quốc đã phạm nhiều tội lỗi và không còn một ai tin tưởng vào tổ chức nầy.

«Tuy nhiên, Liên Hiệp Quốc càng một đường duy nhất là thoát khỏi sự kiểm soát của H.K và tổ chức lại hoàn cơ cấu.

«Trong mục đích cuối đục LHQ đang bộ âm mưu hòa bình của Mỹ, H.K đã dùng mọi tay sai, trong đó có tổng thư ký U Thant, chủ tịch đại hội đồng LHQ kỳ 2 Fanfani (Ý), giáo hoàng P.L VI và các nhà lãnh đạo các chánh phủ bù nhìn».

Hàng tháng tiếp Trung cộng nói thêm Hoa Kỳ sẽ đồng minh đang lo sự vì cuộc chết mạng vẫn hòa ở Hoa Kỳ.

Hàng ngày cũng 16 của Hoa Kỳ

XEM TIẾP 16 TRANG 4

BẮT TRỌN Ở 7 tên trộm ở dưới tàu và bến Thương Khẩu

ĐÔ THÀNH.— Tối hôm vừa qua nhân viên cảnh sát Thương Khẩu, đã tuần tiễn sông Saigon, bắt gặp 5 tên trộm lên tàu William LYKES đang ở phao 23 lấy hàng hoá đưa thuyền xuống nghe. Tại bắt, chúng khai tên: Nguyễn Văn

XEM TIẾP K TRANG 4

CHUYỆN MỖI NGÀY

MÁCH LẺO và LƯỠI LÊ phụ trách

T.T. Tâm Châu và 4 nguồn dư luận

Báo Dân Tiến hôm qua (chỉ có báo D.T. thôi) đăng nguyên văn bản tường trình của T.T. Thích Tâm Châu đệ lên Hòa Thượng Tăng Thống Thích Tịnh Khiết.

Trong phần 3 của bản tường trình nầy, ông Viện Trưởng Viện Hóa Đạo đã nêu ra và giải thích 4 nguồn dư luận gán ghép cho ông.

Vì đài quá, không có chỗ đăng hết, nên xin phép... rút gọn đã bà con xa gần xem chơi.

Thứ nhứt: *Người ta gán cho T.T. Tâm Châu là phản giáo.*

T.T Tâm Châu giải thích: ông theo đúng Hiến chương và chủ trương đường lối của G. H. không phá, không bán đồng GH cho kẻ khác không làm hại Tăng Ni Phật Tử, không tham lạm 1 đồng bạc.

Kết luận, ông Tâm Châu viết: «Tôi có thể làm Viện trưởng được, chớ không thể làm Đảng trưởng bởi sự khác chung quanh được».

Thứ hai: *Người ta gán cho TT Tâm Châu là trốn trách nhiệm.*

T.T. Tâm Châu nói, ông phải làm đảng trách vụ, nguyên tắc và kỷ luật không thể vô trách nhiệm, vô tổ chức, vô kỷ luật và không thể thống.

Kết luận, ông Tâm Châu viết, «Tôi vì như 1 việc Chỉ huy trưởng 1 đạo quân, chỉ huy quân phải theo. Hơi đây, quân không theo chỉ huy, lại bắt chỉ huy phải theo mình..... Tôi không bắt đem con bỏ chợ như một số người ngoài nước.

Thứ ba: *Người ta gán cho T.T. Tâm Châu là tay sai của Chánh quyền và Mỹ.* T.T. Tâm Châu giải thích, đối với chánh quyền Viện trưởng VHĐ, ông không thể không giao thiệp với chánh quyền cũng như các cơ quan khác trong và ngoài nước, mọi quen biết với T.T. Kỷ khi T.T. lên làm Chủ Tịch UBHPTU đến giờ mà thôi.

Kết luận, ông Tâm Châu nói: «Tôi không làm tay sai cho bất cứ ai... Vài thàng nay, tôi ăn nhậm một nơi cho ăn đẹp, mà không lợi dụng sự thông thế của mình để làm mưa làm gió đối với những ai ngăn cản với mình...»

Thứ tư: *Người ta gán cho TT Tâm Châu đã là của chánh quyền và của Mỹ.* T.T. Tâm Châu cho rằng, vài chục năm nay, tận

(XEM TIẾP TRANG 4)

PHỤC-VỤ BẠN ĐỌC

Chị Em LÀM ĐẸP

● **Tàn nhang**

Nếu da mặt có nhiều tàn nhang, bạn có thể dùng Lait Candis. Nhưng khi dùng Lait nầy bạn nên tránh nắng và nơi nào có nhiều lửa nóng. Và cũng nhớ theo lời dặn của cô toa kèm theo chai Lait, để tránh những điều đáng tiếc.

● **Trẻ đái dầm** — NUÔI TRẺ

Trẻ em đái dầm có nhiều nguyên nhơn,

1 — do một thứ vi trùng nào đó của cha mẹ lây sang.

2.— Do một bẩm sinh của cơ quan sinh dục. 3.— Do nguyên nhân tiêu hóa, sự ăn uống thiếu thốn. 4.— Bệnh do nguyên nhân tâm lý : sự ganh tỵ thần kinh bị ảnh hưởng những zảo trộn của gia đình.

Muốn chữa trị nên tùy theo từng trường hợp và cha mẹ phải nhiều kiên nhẫn. Trường hợp 1 phải nhờ thuốc trụ sinh — Trường hợp 2 phải nhờ khoa Thủ Thuật giải phẫu — Trường hợp 3 phải thay đổi thức ăn — Trường hợp 4 phải thay đổi sếp sống cho đứa trẻ.

Điều cần yếu là cha mẹ, anh chị không nên chế nhạo, vì chẳng những chữa trị được mà còn làm cho đứa trẻ trở nên nhút nhát, tự ti mặc cảm.

Trả lời Y-HỌC

● **« Trả lời cô Trần Hoàng Mai »**

Nữ sinh Gia Long Saigôn

Muốn đầy đủ sức khỏe cô nên ăn uống có nhiều thức ăn bổ dưỡng như : thịt cá, trái cây, đậu hũ, đậu tươi v.v... Vì không có loại thuốc bổ nào qua được thức ăn cả.

Tuy nhiên, hiện tình sức khỏe của cô có thể dùng thuốc sau đây :

FÉRAMIN uống mỗi ngày 2 lần, mỗi lần 1 muỗng canh sau khi ăn.

ALÇI.B uống mỗi ngày 2 lần, mỗi lần 1 viên trước khi ăn

PASSIFLORAL Mỗi tối trước khi ngủ uống 1 muỗng canh

HẾ GIỚI MẦU NHIỆM VÔ BIÊN

Tiết lộ những bí quyết bùa ngãi

● **CÓ THỰC BÙA NGÃI ĐÃ GIÚP CHO «PHẬT SỐNG» KHI XƯA ĂN CƯỚP HANG TRIỆU BẠC VÀ CÁM DỖ ĐƯỢC HÀNG TRĂM THIẾU PHỤ VA THIẾU NỮ ??**

Sưu tầm của Chiêm Tinh Gia HUỲNH-LIÊN

▲ **Văn phòng 632 Phan thanh Giản Saigon**

Một khi vị thầy pháp đã có một căn bản tinh linh học đầy đủ rồi, một khi y đã thực nghiệm cái học đó rồi, vì một khi y sống một cuộc đời đúng mức, với sự bỏ buộc của nghề nghiệp rồi, tự nhiên khách hàng sẽ kéo đến rất đông.

Nhà y sẽ là nơi họ hẹn của tất cả làng, rồi có khi cả một vùng gần đó và nhiều vùng ở gần đó sẽ kéo đến để nhờ trừ tà bắt quỉ, lâm bùa chiếu tà, chữa bệnh, làm bùa yêu, bùa ngãi v.v..

Thầy Pháp mà được ấn nhiệm thì phàm nhà ai có việc gì cần phải đến hỏi trước thầy pháp cho lâm thì mới giảm lâm. thầy Pháp cấm thì không bao giờ giảm trái lời thầy pháp.

Người ta sự thầy pháp hơn là một vị á thánh, á thần có nhiều người mời về nhà thờ phụng hơn cha mẹ những đồng thời cũng có nhiều người sợ có điều gì sơ ý thì thầy pháp trả thù, yểm bùa làm hại gia đình mình.

Thường thường, thầy pháp không đòi một số tiền nhất định, thầy hão tâm của gia chủ muốn đưa cho bao nhiêu cũng được nhưng phần nhiều đều thà lao thầy pháp một cách hậu hĩ, vì sợ nếu không chu tất thì sẽ bị thầy pháp trả thù như đã nói ở trên.

Thế nào là bùa ?

Như trên đã nói, thầy pháp là một thứ người không hiểu thần linh học. nhưng không vì thế mà không thao đủ các môn.

Người ta thấy có những thầy pháp giỏi việc trừ tà, ếm quỉ, có những thầy giỏi về khoa chữa bệnh bằng nước thái tàn nhan nhưng một thầy pháp không tất nhiên phải thông thạo cả về môn lâm bùa, lâm ngãi.

Chính mắt kẻ viết bây nhà đã từng dự một buổi cùng trừ tà ở BV, tại một làng hẻo lánh ở Sơn Tây.

Tên thầy pháp, đêm đó phụ tà lên rồi, đã ăn sống tới hai chục con lươn, [illegible] tới hai ba cái bát lớn và nhai ngấu nghiến có hàng chục cái bóng đèn.

Lại có một lần khác có một thầy pháp dùng thuật lấy dao cắt đứt lưỡi, máu chảy ra đòng dọc, lát sau ý lấy một cái chén nước lạnh, cho một nửa cái lưỡi cắt ra cho vào đó, vứt vào một cánh hoa, uống.

Độ nửa tiếng đồng hồ sau, cái lưỡi lại liền lại như thường và thầy pháp lại ăn được và nói được như người thường vậy.

Ở Bắc Việt thường vào đầu năm có những đám tế thần trước thánh. Kẻ viết bài nầy đã từng được mắt thấy có những « ông đồng » tức là một thứ pháp sư, xuyên linh nghĩa là xuên từ mà bên nầy sang mà bên kia một cái có khi hai cái linh (như cái vũ sát nhọn) có khi xuyên qua cả lưỡi, và cứ xuyên linh như thế

(CÒN TIẾP)

Nói chuyện Y-HỌC

VẤN ĐỀ Y HỌC XÃ HỘI LIÊN QUAN ĐẾN HẠNH PHÚC VÀ TƯƠNG LAI NAM NỮ THANH NIÊN

II.— Hoàn cảnh xã hội đã ảnh hưởng đến vấn đề tình dục như thế nào ?

● **TÂM TÍNH GIẾT PHỤ NỮ CỦA MAM GIỚI VÀ GHẾT ĐÀN ÔNG CỦA NỮ GIỚI LUÔN LUÔN PHẢN ẢNH SỰ BẤT LỰC VỀ SỰ THÍCH NGHI KHẢ NĂNG SINH LÝ BÌNH THƯỜNG**

▲ *của BS A.B.C*

(TIẾP THEO)

của ấi tình từng biến đổi những nét mặt khiêm tốn nhứt lâm như là phát giác đã đã phát hiện những tài nguyên vô tận từ lâu chôn vùi trong tận cùng của con người bực phước nhứt.

Những nhận xét trên không đã động đến vấn đề thuộc lãnh vực luân lý, lý thường trong trắng và sự trung thành tuyệt đối.

Những tình xấu những phải là sự giải tán mà là sự chế ngự của tính khoái lạc. Các tình trên đưa khoái lạc đến chỗ cao thượng tuyệt đối trong sự chung thủy bước by sinh : một mặt là biện thân của sự ngay thẳng mặt là biện thân của sự ngay thẳng, một mặt là sự lý thống hóa.

Sự điều hành của tình dục tế nhị đến mức ấy và chiếm một vị trí quan trọng trong việc xây dựng cá tánh đến nỗi chỉ biện hữu trong phạm vi tình dục toàn những trường hợp cá biệt. Tuy vậy, dưới bề mặt phong phú do Cá những điều hình lôn của đời sống sinh lý, chúng ta từng gặp những người đa tình hoặc lợt lạt, những người bình thường trong tình yêu.

Mỗi khi một sự dồn ép vụng về thay thế cho một nẩn giáo hóa khôn ngoan, cá một bệ thống phát tạp của người bị dồn ép liền nảy nở bờ ngờ bản khoáo mọi mặt, bị ám ảnh nghịch thường những mặc cảm tội lỗi và tự ti, một sự sợ sệt ở Các tâm trạng nầy giải thích tại, sao, có khi có người quá thận trọng sự sợ một cách hình hoạn người của giới đối lập Krets-chemer từng mô tả những cùng thực phức tạp của 2 hàng người tiêu biểu cho 2 tâm trạng.

Đối sống tình dục của hàng thứ nhứt gọi là thoát ly hoàn cảnh thường thường rất phức tạp và hay hướng với những con kích thích xen kẽ với những cơn lạnh nhạt, tùy theo nhịp điệu đời quáng quen thuộc với loại trạng thái nầy. Y hay có dị thường : thú dộ trẻ con, nhứt là quốn quít bên mẹ.

Bình thường nhứt nhất và ngại ngùng, nhưng thì bộc lộ tính cảm thì lại phủ phàng. Ngay trong bản thân của đời sống sinh lý, y có một vết rạn nứt vô hình xuyên qua suốt hoạt tâm thần của y : Sự cách biệt ngày càng lớn giữa những thèm mãn thể chất so sái, nhứt là đối thân với những thèm mãn nước tuổi dậy thì trong hoạt động tâm thần.

Mọi mộng yêu Ảnong với một tình nhân lý tưởng, giống như là bên ngưỡng cửa của điện cuồng Auguste Comte đã yêu Clotilde de Vaux hoặc xa xưa hơn Dante đã yêu Pétrarque.

Sự ngăn cách nầy có thể làm phát triển quá độ tính đoan trang, tế nhị, khác thế và phương diện luân lý trên một của bản rối rắm và vô danh.

(Còn nữa)

SAIGON Tranh SƯƠNG

Phóng sự trào phúng của : **LƠ-MOA**

Khi già trẻ tự cho « Có quyền sung sướng » trong thế giới tự do

(TIẾP THEO)

Thế là bà Quết nắc cỏ chỉ phì bộ mặt. «Bà Ngọc ra vẻ chưởi bới gần thết đứ đội, sau cùng là ra lệnh đuổi gấp mấy đứa ở !

— Tôi nghiệp !

— Thôi đừng là họa vô đơn chí !

— Đi ở đy, giệt đã đo... đã là một chuyện nhục nhã rồi, ấy vậy mà chưa bị ta thôi nhục lại thêm cách tàn nhẫn. Tuy chuyện nhỏ xíu ra trong một thế giới thu gọn : gia đình Bà Quết, nhưng nó là một sự kiện đau thương, bi đát và xét lẫn cả thời đại chúng ta.

Rõ ràng là ... một hàng dân bà trưởng già nhưng vô liêm sỉ, như bà Quết vậy mà nhờ ơn hơi nhà lão, bà Quết ra đường... lên mặt qui phái ở hàng giai cấp thượng lưu !

— Đấy là bất. Công xã hội. Bà con tử trong tâm địa của người dân. bà « quyền qui » ấy.

Phơi trần bộ mặt đầu giả và tâm địa ác độc và hơn mạnh của người dân bà nầy, chúng tôi không nghĩ rằng... sự bịt lộ ... nhằm ấy sẽ làm cho thiên [illegible] hiểu lâm mình, trái lại đây là một tiết độ tích cực, cho thiết... đối với một hạng dân bà « quyền thế » dựa vào việc khai thác « kỹ nghệ buôn gái » và « buôn nô đồng lâm » MA CÔ » coi mấy con em tại « số Nách Ba » của tui đây,...nội việc ăn tiền đã thảo mà cũng mo thấy bà nội nó ? Ẩi.

Phung mà cô mới về Bà Quết!...

Trong những đứa thân đu với thằng Phung ma cô, có nhiều đứa Phung ma cô tiết lộ nhiều tình tiết rất vụng ác tinh+, mà đặc biệt là Phung ma cô kể chuyện «Con Mẹ Lượt Sự Quết Mẹ Tao»

Xin nói rõ Phung ma Cô là một thằng điếm có nhiều «nghệ sĩ tình» nổi là nhiều... «khẩu hông» đúng hơn. Nó thích được bà hạn sung quanh nhìn nó bằng cặp mắt kính phục, coi nó là một «thằng điếm có tâm bồn».

Phung ma cô lý luận :

— Đời mình đã qua mấy lớcnhư con chó đói !

Hồi mới còn làm «quản lý bảo» chuyện viên sai vặt ở nhà hàng ca vũ nhạc Jim lạu thuế «Paxiphit» mơ tưng bì cao bồi nổ đùm đã. 5 đồng chỉ cái mặt ly ra, tưng xin bà bạn vài chục bạc ăn phở trừ cơm. Đ.M ! Đời chó đó, khi mình là thằng... khốn nạn. Tao đã khổ nhiều ! Phục cũng nhiều !

Phung ma cô ngồi chồm đệt trong phòng gần mái lạnh

Sở dụng một lốc 2 cái tô lê Phôn hết toán thuốc Mỹ, giọng nói cui đã tí cô đến là... «Bà ơi! nách Bà Quết. Thằng Hai cão xã bầu thm ay Phung ma cô,nói giọng có hơi đau :

— Con ơi Quết ! Con phải tao mới Mẹ nó. Con mẹ nầy đđộc là « đồ thôn » của Saigon nhỏ cho hoa khéi nây. Sở dì con mẹ

(XEMTRẢ LỜI SỐ BÁO MAI)

Thơ

Nêu mai nầy

Nếu mai nầy tan vỡ
Em sẽ về đầu em
Khi tim lòng bỗ ngỡ
Mong em đừng nhắc tên

Nếu mai nầy tan vỡ
Bầu trời xanh vẫn mây
Lặng nghe từng nhịp thở
Và từng tiếng than dài

Nếu mai nầy tan vỡ
Thế gian nầy còn ai
Hay chỉ mình nước mắt
Gục đầu trong vòng tay

Nếu mai nầy tan vỡ
Em đừng hỏi tại sao
Dừng bao giờ bớ ngỡ.
Cho lòng anh xót đau

Nếu mai nầy tan vỡ
Thôi bỏ chuyện chúng mình
Ngày xanh vào đau khổ
Ôi ! Mấy lần tuyệt tình.

▲ **Trần Anh Tài**

Nhóm Thơ 20 Gò Công

Lên tàu

Trời cao mây mưa rối bay
Con điểu tàu khác thế dài trên không
Chiến tranh nổ dòn súng gòng
Khóa tay bước đến bên chồng mim cười

Chồng ta thân xác mỏ cói
Lên tàu cho kịp ra khơi mà bầu

SaChiLê

(kẻ khốn nạn)

✦ Bài vở trang trong xin đề : **TÂM-ĐAM** địa chỉ Nhựt báo BÌNH MINH

Mặt Trời CUỘC ĐỜI

MÂY HOÀNG HÔN

Số 19 — ★ *HỒ TỪ TÂM*

Khung cửa rơi thưa lâm mưa mịn. Thúy quay lại em.

— Bích vô với mẹ rồi chị vô nhe hôn.

Cái tou thước bắc xi bao dầy dăn dưới bình nước, nhớ mà cho mẹ uống đúng giờ.

Bích nhìn chị, nhảy mắt cười, khối óc tinh ranh của cô bé mười lăm mươi bảy không làm sao thông cảm hết nổi đau của chị, chỉ thấy rằng chị, mình sắp sửa đổi đầu với một cảnh tượng hay hay.

— Thúy vô sao ? Trời mưa đó, chờ một chút tối đưa Thúy vô Con xin phép bác đưa Thúy vô.

— Phải đó Thúy, vô với anh Thi đi, con đi một mình mẹ lo. Thúy vên tóc. nhìn mẹ, nàng không biết nói như thế nào. Từ chối cũng không được, mà nhận lời buồn thâm biết bao nhiêu.

— Hình như tối làm phiền Thúy lắm phải không ?

— Da thưa anh không có chi !

— Trông Thúy buồn quá tối có cảm tưởng sự có mặt của tối khiến cho Thúy khó chịu. Thúy nè, chắc Thúy không nỡ hết hồi tối lắm phải không ? Ở sao tối cứ nghĩ rằng tối không tìm được một chỗ đứng nào trong tình cảm của Thúy, tối không xông đáng được lâm bạn Thúy sao ? Những mong mỏi thường lâm rạt rời lòng người. Tại sao vậy Thúy ?

Bước chân Thúy chậng lại những bàng khuâng nỗi tiếp kết thành hàng. tiếng Thúy mơ hồ.

— Không phải Thúy chê anh, không phải Thúy phiền anh. Anh nói vậy lội nghiệp cho Thúy quá. Thúy mới quen anh mà.

— Phải ? Tại vì Thúy mới quen nên tối mới muốn tìm gặp Thúy, muốn được nói chuyện với Thúy, xóa tan nơi lòng Thúy hình anh không đẹp của thằng tối qua bao nhiêu lời giới thiệu. Nhưng hình như Thúy không muốn gặp tối, Thúy lân tránh tối mỗi lần tối tới thăm. Cô chỉ của Thúy lâm tối buồn quá !

Lời nói của Thi đi vào hồn Thúy nhẹng những rung rung thật dịu dàng. Phút chốc Thúy có cảm tưởng nàng thật quen thuộc với Thi. nàng ngước lên nhìn Thi. Cái nhìn thật êm áp, thật thiết tha như tình cảm đi vào lòng con người trìu mến. Thúy muốn nói với Thi, nói cho hết những gì trong lòng chất chứa cao như ngàn ngự trời xanh. Nhưng Thúy thấy mình nói không được, nàng lắc đầu, ngập ngừng, len lén nhìn Thi.

— Sao Thúy không nói gì hết vậy ? Nói đi Thúy nói là tối không đến đôi bị Thúy ghét bỏ, thù hằn.

— Bộ thinh không Thúy đi ghét bỏ anh sao. ? Kỳ cục vậy ?

Tại Thúy mới quen anh, chưa hiểu anh ra sao hết nên Thúy đề đặt như vậy. Bộ anh trách Thúy hà ?

(CÒN TIẾP)

Tâm tình CỦA BẠN

▲ **cô ÁI-TRINH trả lời**

Tình em sẽ được đền bù

▲ THƯ CỦA EM YÊN PHƯỢNG (B.D)

Thưa chị năm nay em 18 tuổi, thy mạy. Em có một câu chuyện buồn như chị giải đáp giùm, em xin thành thật cảm ơn chị lắm.

Trước đây em có yêu một người tên N ở gần nhà em N là một tư chức hiền lành lắm. lối xóm ai cũng thương, vì nhớt là mà em cũng có cảm tình với N nữa !

Tình chúng ta trường như thế là suông sẻ, vì thưa chị người lại mà N. Cũng nên em lắm. Em thường nâng niu lui thăm viếng và lấy lòng mẹ của N. Nên bà càng ngày càng thương em hơn. N. Có hen với em đợi chàng một thời gian để chàng dành dụm, khi đủ sức để lâm đám cưới và bảo bọc em về sau nầy, chẳng sẽ bước dồn. Em tin bằng lời nên nó lâm chờ đợi.

Gần đây lại có một chuyện không hay xảy ra. ở xóm trên có một người tên T. Người nầy có quyền thế và địa vị lắm. T đã ý yêu em tuy bao giờ ❀ không hiểu, vì T định nhờ người đến xin cưới hỏi em. Biết được chuyện đó, em vội và cho N hay, N vẻ nói với mẹ chàng, bà liền đến với mẹ em và hai bà nói chuyện, em nghe lóm được câu chuyện như sau.

Mẹ của N. nói :

— Tôi đã lâm, con trai tôi ưng ai thì tôi đi cưới người đó cho nó. Con cái mà mình càng buộc nó lâm chi tội nghiệp !

Mẹ em liền trả lời :

— Tôi cũng vậy, tôi tính gả con Phượng cho ông T.

Nếu không được, tôi sẽ gả nó cho thằng N.

Thưa chị, N. Nghe được câu nầy thì buồn lâm Chàng trách mẹ em là tham chê giàu, nên chê chàng Vì chàng bao giờ chàng không phải người đó sai khiến mà dụ chàng nào T. không thèm em, rồi nhảo vô. (Câu nói đó của chàng). Từ đó N gặp em luôn, không thèm gặp em nữa ; mấy lần em đến nhà tìm, chàng đều tìm cách lánh mặt. Em buồn và lo lắm chị ơi.

Phân T. như vậy đã xong rồi. T. cũng biết điều nên không đến gặp em nữa.

Nhưng khổ quá chị ơi, N. vẫn một mực giận em không thèm gặp em. Chị định phải lâm sao, nói cách nào cho N. đừng giận, em và cho tình chúng em được như xưa đi chị. Em tưởng chỉ lâm đó, xin đặt tất cả hy vọng nơi chị, chớ biện giờ em không muốn lâm gì nữa. Giúp em nghen chị.

(XEMTRẢ LỜI SỐ BÁO MAI)

MÀI TRƯỜNG THƠ

BUỔI HỌC TRƯA

BÍCH-NHƯ (G.L.)

Có một lớc trường tối cho học sinh nào học buổi chiều học thêm buổi sáng và ngược lại những đứa buổi sáng học thêm buổi chiều. Thường thì vào những ngày đó chúng tôi sống tình trạng bào trú, nghỉa là buổi trưa ở lại.

Nhưng không phải ở lại yên lành mỗi đứa mỗi góc đem cơm ra ăn — vì sáng sớm đi học đứa thì bỏi cơm, đứa thì ôm theo bánh mì, chứ trưa trường không có cho ăn, bằng đem theo chết đói hỗ lâm sao?

Tiếng chúng rên tan học vừa vang lên, bằng trăm đứa tuôn về những lớp dành nghỉ trưa mà dành chỗ, tụi nó la lớn ầm ầm chúng cái miệng cơm hoy vô chợp.

— Chỗ nầy bỏa đó tao nằm, chỗ nầy đi chỗ khác !

— Cũ lui tao nè, ai biểu bỏa nay mầy đi chậm!

Nhưng tất cả cái miệng lại đồng nghĩa lại vì một đáng người (ạch đi vào lớp.

— Tụi bay lâm cái gì đó vậy hả ? Bỏa trưa nào cũng vậy, là vừa vừa thôi chớ.

Tụi nó lại lo lưới nhìn nhau mà nín thinh cái miệng.

Nhưng chỉ được ba phút cười, khi mà tụi nó bắt đầu thò tay vào cặp lấy gì mớn cơm hay gói bánh mì ra thì cái miệng cũng lấy chép. Lách cách vua nhai vừa nói :

— Ê mầy, nằm ăn với cơm ngượi thì sẽ đách hết

— Sao mầy không đem nhiều nhiều cho tao ăn với.

— Tới ơi ! thôi chớ, sẽ ra tao ngồi xếp coi, mầy chẳng bánh ra đó tao đã gì nữa cơm chỗ nào ?

— Nhỏ ơi, nhỏ bỏa nay mầy đem cái gì thơ ăn hả ?

— Sáng mẹ tao nấu cơm nếp ăn với thịt gà. Ê mầy, cơm nếp có nước dưa nước bẻo đến ngọt.

— Cho tao nếm thử một chút. Một chút hà !

Câu chấm cuối cùng ấy theo đà tay dưa bạn kế bên rẽ gói nói cái chỗ khác.

— Thôi mầy đi tao ăn chứ !

— Đã hàm ăn !

Cái lớp lại rần rần, bả giảm thị giả nhích qụng kiếng lâm hàm.

Tụi bây là thứ gì mà ăn cũng la om sòm lên vậy hở ?

La thì ta vậy nhưng miệng bả lại cười. ảnh mắt bả phảnh phải buồn. Phải chăng bả nhớ đến thời mà trẻ vô tư như chúng tôi hiện nay. Con gái mà bỗ lại đồng lâm sao cơm cái miệng được ?

Nhưng chán của chị mắc lo run lia lịa, không thể nhắc lên được để chạy, Và vì quá sợ, chị tế sụm xuống lúc bây giờ con ma trắng vừa lì lò tới.

Nó đo hai tay lên và như hai cái phơ phất, rồi từ từ cúi xuống, mở bông thiếu phụ lên, để theo một con đường đầy nhỏ vào phía ngôi miếu.

Lúc đó cô tiếng gà gáy xa xa. Trời gần sáng. Đông quí nhẩn con mơ mông. Nhưng khóc cây bỗ cả vẫn cho lo mở chớ dợi ánh sáng ban mai.

Thiếu phụ khiếp đảm quá ngất xỉu.

Nhưng sau đó lần lần tỉnh dậy, không biết mình đang bị ma bắt giữ nơi đây là đâu. Chỉ muốn vùng lên thoát chạy, nhưng không thể được ! chỉ ở muốn la lớn nhưng cổ họng đăng và không thể thốt thành tiếng.

Nhưng có một điều khiến cho chị kinh ngạc và nhẩn thấy là lăng... bây giờ chị bị nằm gọn trong lòng một người đàn ông. Chị có cảm giác bị «phê khuấy» bởi một bàn tay của người phàm.

— Lạ quá !

Chị bị hơi nóng của thân người đàn ông ấy lâm cho chị bớt lạnh và chị tỉnh bớt nhận thấy rõ ràng một người đàn ông đang ôm ấp chị. Chị không phải là ma. Hơi thở bỗn hôi của hắn phả phào bên tai chị, Hắn đã cởi trói đôi chân và lôi nó. Toàn thể chân đặt dưới quyền kiểm soát của hắn.

— Nhớt định không phải là ma. Bên tay hắn bắt đầu nâng niu chỗ cấm. và làm cho chị tê buồn qiá cứng vùng dậy, nhưng bị kẻ đó ôm ghì, siết mạnh không cho chị cựa quậy

— Ai... ai đây !

Không có tiếng trả lời. Chị lại nghiến răng.

— Ai... ai đây !

Một giọng đàn ông khàn khàn :

— Thôi mà ...cưng !

Chị đâu là trẻ trung nữ biết mình không phải bị ma, nên lại vùng dậy toan vật lộn với kẻ lạ mặt để thoát chạy, nhưng.

Không thể nào thoát được và sau cùng kẻ lạ mặt dùng khước lực cột trói hai tay chị vào gốc cây gần đó Hai chân chị đầy dây cho trói lúc qua mắt... và chị quá mệt đành nằm chịu... để cho tên vô danh hưu mạnh muốn làm gì tùy ý...

Thà là đau đớn và sắt vớt, chị ứa nước mắt, trong khi con quỷ ấy bỗnh hành cường thương tâm, mà ngay nhân sao khi cường hiếp đã hiệt sức nằm sống soài ra đó. Con kẻ đã cường hiếp chị đã lôn trên trước khi ánh mặt trời lên.

Thiếu phụ sau khi bị cường hiếp, thất thiểu trên đường về với tâm trạng trên quên ăn tà tà trên đường.

Ánh sáng ban mai đã chói chang trên đồng lúng. Chim chóc líu lo ở trên cành cây, bụi cỏ. Giọng sáng trong mát hân vân tươi chết mà thây ... tuổi lên bên, k... cảnh trên rạn đã là bao ngày.

Tờ Mai vẫn bao trùm.

Tang tóc vẫn cho thế hiện trên những gương khóc tay trắng.

Nhiều trẻ nữ mất vẻ mặt mái Đời chúng đã khó lại khó

(CÒN TIẾP)

CHUYỆN...

CON MA CAI LẬY...

Số 7 — ● *của DA-KHÁCH*

(CÒN TIẾP)

Đây, danh sách giáo chức THUYÊN - CHUYỂN ĐẾN các tỉnh trong toàn quốc và Saigon

(Tiếp theo)

Ty Tiểu Học Phước Tuy

1 Lê Thu Hà	GHBTTS	Vĩnh Bình	Theo chồng quân nhân
2 Lê văn Hoa	GVSCCN	Châu Đốc	9 năm 6 tháng

Ty Tiểu Học Tây Ninh

1 Võ ngọc Quan	GVSCCN	Hậu Nghĩa	10 năm 7 tháng
2 Huỳnh văn Phát	GVTHPK	An Xuyên	—nt
3 Đào thị Đợt	GVSCCN	—nt—	9 năm 7 tháng
4 Vũ quốc Toản	GVTHTS	Quảng Đức	6 năm 7 tháng
5 Tô thị Tư	GVSCPK	Long An	7 năm 5 tháng 28 ngày
6 Nguyễn tiến Hòa	GVTHH3	Gia Định	6 năm 7 tháng
7 Ng. văn Thạch	GVTHPK	Bình Dương	7 năm 2 tháng
8 Nguyễn văn Thiện	GVTHH4	Bình Long	3 năm 8 tháng
9 Lê văn Hòa	—nt—	—nt—	—nt—
10 Hồ văn Nhơ	GVTHCN	Khánh Hòa	3 năm 4 tháng
11 Lê văn Thuận	GVTHTS	Kontum	1 năm 8 tháng
12 Khưu kim Hoa	GHBTTS	Châu Đốc	—nt—
13 Nguyễn thị Đính	GVTHTS	Biên Hòa	5 năm 11 tháng 23 ngày
14 Võ thị Chín	GVSCPK	Gia Định	7 tháng 8 ngày
15 Vương t. Phương Hoa	—nt—	Kiến Hòa	7 năm 1 tháng

Ty Tiểu Học Vũng Tàu

1 Tôn nữ Thương Liên	GVTHH3	Khánh Hòa	Theo chồng quân nhân
2 Ng. thị Nguyệt	GVTHTS	Long Khánh	Theo chồng công chức
3 Ng. văn Nhiệm	GVSCPK	Gia Định	8 năm 6 tháng
4 Phan ngọc Thu	GVSCH4	Long An	11 năm 6 tháng
5 Lê thị Quỳnh	GVTHH4	Phú Yên	Theo chồng quân nhân
6 Võ quý Chức	—nt—	Thừa Thiên	4 năm 9 tháng
7 Phan thị Thuận	GVTHTS	Phước Tuy	4 năm 5 tháng
8 Phan thị Lưu	GVTHH4	Định Tường	3 năm 10 tháng
9 Lưu thị Mỹ	GVTHH3	Bình Dương	5 năm 2 tháng

Ty Tiểu Học Vĩnh Bình

1 Hồ văn Lợi	GVSCPK	Bình Tuy	8 năm 6 tháng
2 Ngô thị Ngọc Lan	—nt—	Pleiku	7 năm 4 tháng
3 Nguyễn duy Xoa	—nt—	—nt—	7 năm 7 tháng
4 Đặng thị Kim Sa	GVTHCN	An Giang	1 năm 4 tháng 23 ngày

Ty Tiểu Học Vĩnh Long

1 Lê ngọc Hà	GVTHTS	Darlac	Theo chồng công chức
2 Ng. thị Bạch Yến	—nt—	Saigon	Theo chồng quân nhân
3 Ngô thị Ngọc Sương	GVCN	Kiến Phong	—nt—
4 Huỳnh kim Liêng	GVTHH4	Bình Tường	—nt—
5 Nguyễn thị Nhu	—nt—	Kiến Giang	Theo chồng công chức
6 Phạm kim Tuyến	GHBTTS	Chương Thiện	Theo chồng quân nhân
7 Trương thị Thanh Lê	—nt—	Định Tường	Theo chồng công chức
8 Ngô ngọc Mai	GVTHTS	An Giang	Theo chồng quân nhân
9 Quách thanh Tùng	GVCN	Phong Dinh	—nt—
10 Huỳnh thị Ngọc	GVSCH1	Saigon	Theo chồng công chức
11 Phan văn Đại	GVSCH1	Vĩnh Bình	12a 10ng 22ng
12 Ngô Thúy Trường	GVSCH1	Gia Định	5a 5ng 5ng
13 Phan văn Tài	GVTHTS	—nt—	11a 10ng 24ng
14 Nguyễn văn Quận	GVSCH4	—nt—	11a 7ng 18ng
15 Nguyễn văn Tiếc	GVSCH1	—nt—	11a 7ng 12ng
16 Võ hiếu Phú	GVSCH4	—nt—	11a 1ng
17 Trương xuân Xem	GVSCCN	—nt—	9a 6ng 23ng
18 Lê văn Lan	GVSCH4	—nt—	12a 7ng 28ng
19 Phan văn Quý	GVSCTS	Bình Dương	10a 7ng 9ng
20 Nguyễn tánh Thành	GVTHTS	Vĩnh Bình	10a 7ng 15ng
21 Đỗ văn Tuyên	GVSCH4	Kiến Giang	12a 5ng
22 Trần Cả	GVSCCN	Vĩnh Bình	10a 4ng
23 Bùi minh Châu	GHBTTS	Cà Công	Có người anh quân nhân từ trị
24 Võ văn Đính	GVSCPK	Biên Hòa	7a 0ng 24ng
25 Huỳnh văn Phú	GVSCCN	An Giang	7a 0ng 22ng
26 Nguyễn đức Hoàng	GVTHH3	Phong Dinh	6 năm 7 tháng
27 Nguyễn thị Sang	GVSCPK	Châu Đốc	6 năm 8 tháng
28 Lê văn Nam	—nt—	Phước Long	5 năm 9 tháng
29 Hà khắc Đông	GVTHH3	Bạc Liêu	2 năm 9 tháng
30 Tăng thị Điểu	GVSCCN	Bình Long	2 năm 8 tháng 7 ngày
31 Châu thị Tâm	GVTHCN	Bình Long	3 năm 7 tháng
32 Mạc quang Hằng	GVTHTS	Bạc Liêu	3 năm 7 tháng 24 ngày
33 Lê văn Hòa	GVTHH4	An Giang	—nt—
34 Trần hiền Kinh	—nt—	—nt—	—nt—
35 Huỳnh thị Tra	—nt—	—nt—	2 năm 8 tháng 25 ngày
36 Huỳnh thị Cẩm Tranh	GVSCCN	—nt—	2 năm 7 tháng 22 ngày
37 Phan thanh Mẫn	GVTHH4	Định Tường	2 năm 7 tháng 22 ngày
38 Bạch hữu Thế	GVTHTS	Định Tường	

Ty Tiểu Học Đà Lạt

1 Trần thị Hảo	GVCN	Tuyên Đức	Theo chồng công chức
2 Nguyễn thị Lịch	BVTHCN	Ninh Thuận	Theo chồng quân nhân
3 Nguyễn thị Dung	GVTHCN	Bình Định	Theo chồng công chức
4 Phan thị Dưỡng	GVTHCN	Ninh Thuận	Theo chồng tư chức
5 Trần thị Mỹ Trang	GVTHTS	Quảng Nam	—nt—
6 Lê quang Xăng	GVSCCN	Tuyên Đức	17 năm 7 tháng
7 Nguyễn văn Truyền	GVTHTS	—nt—	5 năm 10 tháng
8 Nguyễn đức Long	GVTHH3	—nt—	4 năm 9 tháng
9 Phạm thị Vân	GVTHTS	Darlac	4 năm 6 tháng
10 Nguyễn thanh Tâm	GVTHTS	—nt—	4 năm 10 tháng
11 Nguyễn tấn Sơn	GVTHH4	Kontum	4 năm 8 tháng
12 Hoàng thị Lan Anh	GVTHH3	Lâm Đồng	—nt—
13 Nguyễn văn Uông	GVTHTS	Quảng Trị	4 năm 4 tháng
14 Trần thị Thanh	—nt—	Bình Định	4 năm
15 Nguyễn đình Dyuên	GVSCPK	Ninh Thuận	3 năm, vợ bị xe cán gãy xương, nghèo không thể đưa vợ theo

Ty Tiểu Học Kontum

1 Romah-Biết	GVTHTS	Tuyên Đức	Theo vợ công chức
2 Nguyễn Thật	GVSCPK	Pleiku	6 n 6 th 20 ng
3 Joseph Tuch	GVSCH4	—nt—	6 n 6 th 3 ng
4 Kpa-Nhel	—nt—	Quảng Đức	4 n 4 th 8 ng

Ty Tiểu Học Lâm Đồng

1 K' Brip	GVSCH4	Tuyên Đức	3 n 7 th 14 ng
2 K' Brit	—nt—	Quảng Đức	3 n 7 th 11 ng

Ty Tiểu Học Phú Bổn

1 Kaor-Brun	GVSCH4	Pleiku	3 n 6 th
2 Rchom-H'Lot	GVSCTS	Quảng Đức	12 n 7 th 12 ng
3 Nay-Wanh	GVTHH4	—nt—	3 n 6 th

Ty Tiểu Học Pleiku

1 Hà thị Nết	GVTHTS	Tây ninh	Theo chồng quân nhân
2 Nguyễn ngọc Nhung	GVTHH3	Vũng tàu	—nt—
3 Trần văn Hòa	GVSCPK	Biên hòa	—nt—
4 Ngô thị Cẩm Giang	GVTHTS	Quảng nam	Theo chồng công chức
5 Ng-thị-Trường	—nt—	Bình định	Theo chồng quân nhân
6 Si-H Nhe	GVSCTS	Kontum	Theo chồng công chức
7 Bùi Đen	GVTHH3	Ninh thuận	5 n 6 th 13 ng

Ty Tiểu Học Darlac

| | | | |

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Số 19

● Nguyên tác TRẦN THANH VÂN
● Dịch giả HÀN GIANG NHÂN

HỒI 6

Bản lảnh kinh hồn của thiếu nữ thần bí

Ta ở ho các hạ một cơ hội tối hậu là dùng kiếm đánh một chiêu nữa.

Phi Kiêm cảm thấy nhục nhã vô cùng. Trước nay ít khi thắn sắc chàng thay đổi mà lúc này mặt chàng cơ rúm lại. Cái chết chàng thể khiến cho chàng đông dung. Nhưng cái nhục nhã so với cái chết còn khó chịu hơn nhiều. Chàng nghiến răng nói :

— Bắt tất phải trở đây mà đã đó nữa. Tại hạ chịu thua rồi.

— Các hạ cam tâm chịu chết ư ?

Đương nhiên chàng chẳng cam tâm chút nào vì thà nhà chưa bảo sự hãn chưa trả thì đủ có chết đi cũng không nhắm mắt được. Nhưng khi nào chàng lại xin một cô gái đã mạng chơi Horo nữa. nhưng vẫy chưa chắc đã khỏi chết. Chàng liền đáp :

Đã là kẻ vô sĩ, sống chết có chi đáng kể.

Thiếu nữ áo xanh ngăn người ra. Câu nói này đã khiến cho nàng cảm động. Nhưng nàng bịt mặt bằng tấm sa xanh nên nhìn không rõ nét sắc.

Sao một một tiểu cô trăm mặc nàng một giọng buồn buồn :

Quát mộ nhân! Các hạ quá nhiên có phong độ của kẻ vô sĩ. Thôi ta đã các hạ theo lệ cũ bỏ đi một mất rồi đời khỏi nơi đây.

— Không được!

— Sao các hạ muốn chết chứ không muốn hủy mất ư ?

Phi Kiêm hãy không muốn xin ai tha mạng hết.

Chàng nói câu nay bằng một giọng khích động, hào khí ngất trời.

— Chẳng lẽ các hạ chỉ muốn tả kính cần tiễn chân nữa chăng?

— Kẻ bại trận thì còn biết nói gì? Nếu thắng tại hạ cũng giết cả nương.

— Các hạ nhất định muốn ư ?

Xin cô nương tùy tiện.

— Ta lại muốn lẽ một lần nữa. Các hạ đã muốn chết, nếu là người khác thì không còn cách nào nữa....

Nàng lại dơ tay lên, lần nay là lần thứ ba nhằm đập xuống đầu chàng. Phi Kiêm biết rõ phát chưởng nay kỳ bí thế nào rồi. Dù có muốn chết chàng cũng bết đường. Chàng dương cặp mắt lên trên xoe không chớp, đường như nhìn đôi phương phỏng chưởng đánh người khác chứ không phải đánh mình.

Nếu chàng chết đi thì dong mạo cũng lại lịch đối phương chẳng đều không biết nhưng chàng cũng không thèm hỏi vì chẳng cho hỏi cũng là thừa mà, mà chưa chắc đối phương đã chịu nói. Cái tính kiêu ngạo của Phi Kiêm khác mọi người ở khác chỗ nầy.

Thiếu nữ áo xanh đã đặt nhiên thu chưởng về nàng khẽ buông một tiếng thở dài rồi nói :

— Thôi đành! Các hạ đi đi!

HỒI 7

Đồ Long kiếm khách và Kim Thoa ma nữ vẫn còn bí mật

— Đây lại là một điều kỳ dị ngoài sức tưởng tượng của chàng. Đã là người ai không muốn sống. Nhưng Phi Kiêm được thiếu nữ tha mạng chẳng lẩy chi làm thắng mà vẫn cho là một điều nhục nhã. Chẳng đường ngay người ra không biết nói gì. Thiếu nữ áo xanh giục :

— Các hạ còn chưa đi ư ?

— Tại hạ đến đây là có mục đích.

— Mục đích gì ?

— Tại hạ muốn kiếm một người.

— Ai ?

— Kim thoa ma nữ.

Thiếu nữ áo xanh vẫn lên một tiếng rồi hỏi :

— Các hạ đến đây để kiếm Kim thoa ma nữ ?

Chính thế !

Để làm gì ?

Vì muốn chứng thực xem mụ có phải là kẻ thù không ?

— Các ha thật là ngay thẳng. Nhưng như vậy là hơi quá đó. Giả tỉ ta là đệ tử Kim thoa ma nữ thì nhất định các hạ phải chết rồi.

— Nhưng cô nương lại không phải.

— Sao các hạ dám chắc như vậy ?

— Nếu phải thì mấy tay cao thủ Kim nguyệt minh vừa rồi không nói gì đã đi ngay thì nào dược.

— Các hạ đã biết là không phải sao còn chưa đi ?

— Tại ha nghĩ rằng hoặc giả cô nương có biết Kim thoa ma nữ ở đâu chăng ?

— Dù có biết, các hạ tưởng ta nói cho hay chăng ?

Phi Kiêm biên sắc nói :

— Vậy tại ha xin cáo từ. Cô nương đã tặng thốc lại cho nương tay. Sau này tại hạ sẽ có ngày đáp mối ân tình đó.

— Các hạ... không muốn biết ta là ai ư ?

— Các cô nương chẳng cần đó! ta đã biết yh.

— Các hạ còn dám đến đây nữa ư ?

— Đương thế ! Khi nào tại hạ tự tin công lực của mình có thể đấu với cô nương được, sẽ lại đến bái yh.

— Người biết ngạo nhân các hạ thật trên đời hiếm có.

Cái đó tùy cô nương muốn nghĩ sao thì nghĩ.

— Nếu các hạ không luyện được một bản lãnh ngang hàng với ta thì sao ?

— Nhất định là được.

— Các hạ dám nói quyết như vậy ư ?

Phi Kiêm ngước mắt nhìn trời vẻ mặt lạnh lùng tỏ ra rất cương quyết. Chẳng nói đến từng tiếng :

— Nếu trong vòng một năm mà tại hạ không đúng lời ước thì quyết tự sát để tạ ơn.

— Các hạ.....

Thiếu nữ áo xanh người run lên, nàng không nói tiếp được nữa.

Phi Kiêm cũng không để ý gì đến tâm sự đối phương. Chàng chắp tay chào rồi trở gót đi luôn. Chàng lẽ từng bước chân tưởng chừng như đeo nặng ngàn cân.....

— Đứng lại đã!

Phi Kiêm đứng bước quay lại hỏi :

— Cô nương hỏi hãn rồi chăng ?

— Các hạ muốn tìm Kim thoa ma nữ ư ?

— Đúng thế !

— Các hạ có muốn ta nói cho biết không ?

— Nếu cô nương nguyện ý thì tại hạ cảm kích muôn vàn.

Thanh âm chàng vẫn lạnh như băng.

Thiếu nữ nói :

— Các hạ đừng phí công kiếm bà ta nữa.

— Tại sao ?

— Kim thoa ma nữ không còn ở nhân gian.

Phi Kiêm run lên hỏi :

Mụ nữ ma đã chết rồi hay sao ?

— Đúng thế ! Vụ bi mật này e rằng trên chốn giang hồ không còn người thứ hai nào biết được.

— Mụ... không thể chết...

— Ô hay ! Sao các hạ vô lý thế ? Ta đã có lòng tốt bảo cho mà các hạ lại nói là ý chưa chết, vậy ta có ý lừa gạt các hạ hay sao ?...

Phi Kiêm ngẩt lời :

— Xin cô nương tha thứ cho, tại hạ lỡ lời. Tại hạ đã muốn bảo thù, nên không hy vọng cứu nhân chết rồi, vì như thế thì chỉ nguyên bảo thù thành ra không trống.

(CÒN NỮA)

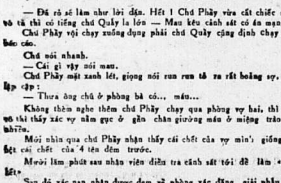

◆ XUÂN TÒNG phóng tác

(Số 19)

CHƯƠNG MỘT

Ai bắn Bác Sĩ Nguyễn Hồ?

— Đã rõ số lâm như lời đón. Hết ! Chả Phây vừa cất chiếc máy vô tuyến thì nó tiếng chả Quảy la lớn — Mau khu cảnh sát có ẩn mạng...

Chả Phây vội chạy xuống dụng phải chả Quảy cùng định chạy lên báo cáo.

Chả nói nhanh.

— Cái gì vậy nói mau.

Chả Phây mặt xanh lét, giọng nói run run tả ra rất hoảng sợ, nói lắp ấp :

— Thưa ông chủ ở phòng bà cô... máu...

Không thèm nghe thêm chả Phây chạy qua phòng vợ hai, thì khi qua thì thấy xác vợ nằm gục ở gần chân giường máu ở miệng trào ra nhiều.

Mới nhìn qua chả Phây nhận thấy cái chết của vợ giống in đúc cái chết của 4 tên đêm trước.

Mười lăm phút sau nhân viên điều tra cảnh sát tới để làm công việc.

Sau đó xác nạn nhân được đem về phòng xác đặng giải phẫu coi qua nhân chết vì lý do nào ?

Thanh tra Văn Dũng thâm vấn tất cả nhân viên kể cả chả Phây. Cho nên cửa tiệm tạm đóng cửa để nhà chức trách điều tra.

Chả Phây nói với ông Trưởng ban :

— Sau khi giải phẫu xong yêu cầu ông cho tôi lãnh xác vợ tôi để làm ma kẻo tôi hương hồn kẻ chết.

Ông Trưởng ban sau khi Thanh thảo ý kiến Thanh Tra Văn Dũng đáp :

— Được... Cái đó là lẽ tất nhiên... ông cứ yên tâm !

Chương II

Mồ không xác ?

Từ ngày Bác sĩ Nguyễn Hồ bị ám sát hụt thì được Tổng cục an ninh tổ chức nhiều vòng đai an ninh chìm nổi, đêm ngày để bảo vệ Bác sĩ, Hay nói cho đúng hơn bảo vệ phát minh của Bác sĩ.

Nhiều Tờ báo lớn ở Âu Châu đã đăng những cái tít lớn ám chỉ Bác sĩ như thế nầy.

Sau khi nhà Thông Tinh Nguyễn Hồ về tới Việt Nam thì bỗng giám Quốc tế đã phát giác ra một số tài liệu quốc phòng tối mật của Mỹ và Anh cũng vừa bị mất một cách rất lạ lùng.

Tờ báo của viết thêm !

Bác sĩ Nguyễn Hồ cũng không may mắn gì hơn vì khi vừa đặc chân lên quê hương thì đã bị bắn trọng thương :

Theo một nguồn tin đặc biệt thì tài liệu ghi chú những công thức liên quan đến vụ phát minh siêu đẳng của bác sĩ đã được chả quyền Việt Nam cất giữ và được coi như một bí mật Quốc Phòng vậy.

Chưa có một tin tức nào rõ rệt về một tổ chức đứng ra ám sát nhà thông thái Việt Nam.

Điều đặc biệt đáng chú ý là viên đạn ghim trong lồng ngực bác sĩ không phải là viên đạn thường. Đại Tá Quân Y đã giám nhọm vụ nầy vì tầm vóc quan trọng của nó.

Không một tiếng nổ ngày khi bác sĩ gục xuống đã là một đầu đề một ngày vào cho các tổ chức phản vệ gián điệp cùng như sở Cảnh Sát Quốc tế «Interpol» ngay tức phút đầu tiên.

Các tổ chức có tiếng như gián, phản gián điệp và Cảnh sát Quốc tế (Interpol) đang lâm cái công tác phối kiểm coi Cường quốc nào hiện đang có vũ khí siêu đẳng ấy thì chắc chắn đã dùng ra tổ chức vụ ám sát bác sĩ Nguyễn Hồ.

Hiện trạng nầy, chúng tỏ Việt Nam hiện là địa bàn hoạt động mạnh mẽ nhất của các đường giây gián điệp Quốc Tế vậy.

Nguồn tin đặc biệt cho biết sau một thời gian được chăm chạy và chăm sóc đặc biệt tình trạng sức khỏe của bác sĩ Nguyễn Hồ sẽ khả quan.

Nhưng ngay đêm ấy, bỗng trong của bác sĩ bỗng nhiên trở lại nước trầm trọng như ở phút đầu, khiến Đại tá quân y trưởng rất lấy làm ngạc nhiên.

(CÒN NỮA)

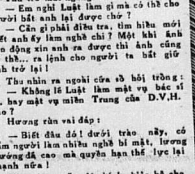

◆ Truyện dài tình cảm của SĨ TRUNG

(Số 19)

CHƯƠNG II

chuyện, làm yếu đi mà bỗ rơi ý định dứt khoát ở giữa chừng.

Thu thúc thăm đó tình ý của Hương :

— Nếu em đã thay đổi ý kiến anh có thể nói với ba má từ chối cuộc hôn nhân kia.

Hương ngước lên nhìn anh qua màn lệ mông.

— Anh Hai, em đã nói một lần rồi thì nhưu... đành đã đồng cốt. Dù vui hay buồn, dù sung sướng hay đau khổ thì giờ đây em phải cố chịu đựng mà... bước chân lên xe hoa. Anh hãy yên tâm. Đừng thắc mắc lo nghĩ về em nữa !

Thu mừng thầm trong lòng. Chẳng không kỳ kỳ đến độ chỉ nghĩ đến quyền lợi của bạn thân mình hay của gia đình mà đưa đẩy đời em gái và ngọc tú của linh hồn. Nhưng giờ đây, cuộc hôn nhân kia coi như đã gần hoàn thành rồi, nhớt là Luật đang tin tưởng, hy vọng thì chàng phải đành khuyến khích Hương tiến thẳng vào... quyết định của mẹ cha của hai bên gia đình đăng trai và đăng gái. Chàng hỏi khẽ :

— Nhưng, tại sao em cứ buồn, cứ khắc khoải như vậy chớ ? Em buồn, em khóc, anh và ba má còn vui làm sao cho được !

Hương phân đối nhẹ nhàng :

— Em có quyền khóc vì chúng bước cho số phận của đời em miễn là em chịu... lấy người ta thì thôi. Ba má và anh đừng... buộc em phải đổi vòng lòng em.

— Thấy em buồn, em khóc. Luật sẽ nghĩ như thế nào em biết không ? cưới một người vợ không yêu, không thương mình, cậu ấy cần can đảm đâu mà...

Hương cướp lời :

— Em không đến nỗi dại khờ đã cho Luật trông thấy nước mắt của em đâu mà anh sợ ?

Thu nhìn sắc mặt nghiêm nghị lạnh lùng của em mà bắt bằng khuâng, xao xuyến trong lòng. Chao ôi, nếu Hương thay đổi ý kiến vào giờ chót, không chịu bước lên xe hoa và nhà chồng thì đời chàng sẽ ra sao đây ? Luật có thể hành động cứng rắn đã trả thù mối hận ấy không ? Trong những thâm họa sẽ tày đến cho gia đình, chàng sẽ là nạn nhân đầu tiên của Luật.

Thu không dám tin tưởng ở người em rằng lại ấy chắt nào hết. Luật cứu chàng thoát khỏi vòng tử tội, tuy chàng bị người ta phao vy, nhưng đó cũng là một công ơn lớn đối với chàng và gia đình chàng. Hương được xem như một món quà mà gia đình nàng đã gửi tặng cho Luật. Dù trước đây, Luật không cảng khai đã nghĩ cuộc trao đổi đó nhưng sự chấp, xin đón của chàng đối với Hương đã gợi ý cho ông bà Khuê đặt thằng vấn đề... trao đổi với Luật. Và Luật đã không ngần ngại chấp thuận vấn đề đó. Sau khi biết được ý kiến dứt khoát của ông bà Khuê và của cả Hương rồi, Luật chàng nh lực vận động cho cuộc phòng thích Thu hơn. Thế rồi, chỉ trong một tuần lễ sau đó, Thu bước ra khỏi cổn trại Lê văn Duyệt của lực lượng mật vụ miền Trung !

Luật đặt quá nhiều tin tưởng ở Hương rồi, cho nên chàng mới vả quá mỏi của mẹ lên Saigon gấp tổ ông bà Khuê để định liệu cho đám cưới của chàng và Hương.

Đến nay, chỉ còn không đầy một tuần lễ nữa là tới ngày vui nhất của đời chàng rồi. Thu biết chắc rằng Luật đang sung sướng và tin tưởng nhiều lắm.

Vì bao nhiêu lẽ đó mà giờ đây Thu rất lo sợ Hương đổi ý bất ngờ vào giờ chót. Chàng vẫn còn thấy hoài nghi ngập kín trong lòng mặc dù Hương đã cam kết với chàng là nàng sẽ... bước chân lên xe hoa và làm vợ Luật.

Chàng thở dài cất giọng bàng quơ :

— Em mà đổi ý thình lình thì chắc anh...

Hương cười nhẹ cướp lời :

— Thì chắc anh sao hả anh ? Bị Luật cho người bắt lại phải không ?

Thu trố mắt ngạng nhiên :

— Em nghĩ Luật làm gì mà có thể cho người bắt anh lại được chứ ?

— Cần gì phải điều tra, tìm hiểu mới biết anh ấy làm người chi ? Một khi ảnh vận động xin anh ra được thì anh cũng có thể... ra lệnh cho người ta bắt giữ anh trở lại !

Thu nhìn ra ngoài cửa sổ hội trường :

— Không lẽ Luật làm mật vụ bác sĩ T. hay mật vụ miền Trung của D.V.H. sao ?

Hương tàn vai đáp :

— Biết đâu đó ! dưới trào nầy, có lắm người làm nhiều nghề bí mật, lương hướng đã cao mà quyền hạn thế lực lại mạnh mẽ !

Thu vừa muốn cải chính, biện hộ cho Luật bằng chứng vụt nhớ tới hiểm họa

(còn nữa)

— Số 19 —

◆ thám tính thời đại
của hoài điệp tử

CHƯƠNG HAI

Tuy nhiên bà cố nghe rõ. Nhưng lo bộ rất, bà cũng cần nhắn :

— Con Hương nói nếu thì hay nếu, đó mới chỉ một chuyện thôi, cần phân lại xe thì phải biết cần thận giữ gìn chớ. L... xe mà để cần để dụng người ta bán chết bán sống đâu có được.

Bà phải hiểu cho người ta. May mà người ta đi xe gần máy, chớ như gặp xe hơi của tôi. Chắc chắn con Hương chết rồi. Sống làm sao cho nổi.

— Ở thế nó chết rồi coi yên được coi tôi không cho biết.

— Bà làm gì được người ta. Con mình nó tự tử, làm ơp cần lưu lại tội người ta... Không chẳng lẽ nó nằm vướng rồi, bà cần phải liên những tài tiết đẹp nhất nói với người ta mới ...

— Cả ông nói chỗ tôi xin đưt. Tôi không thưa kiện cho hy bán nhà thì thôi...

— Tất nghiệp, bà giết quá đi. Chỉ e chẳng đụng chuyện mới ngồi lần ra mà khóc !

Hương ra đầu cho Nhà tới gần giường. Sự cố mật của ông bà Khánh khiến Hương phải kéo nghiêng Nhà vướng, thì thào sẽ tai anh :

— Mới tội nặng tình quá anh đừng buồn.

— Nhà cười yên ổn cho Hương vững tin :

— Không cả thì đâu cả. Tôi cần có thể nhận thêm nào những bởn trách của bà. Bác lâm cha mẹ nào thường cũng nặng lòng lo cho con cái. Cả được bà hết tình nghĩ tới đến ngày là quá lắm.

Cửa phòng lại bị cố mở. Tin — Loan bước thêm nữ.

Điện ăn ợt như bà Khánh lúc nay, Loan tới với Hương :

— Tai nạn sao đi Hương, mấy nặng nhẹ ra sao ?

— Bác sĩ nói không bị nguy, tay nhiều phải dưỡng bịnh chừng tuần lễ.

— Tao nói rồi mà, rầu làm. Hết lời cần dặn mấy ở nhà, nếu mà cũng mi đi chơi ra sự tình nầy. Cái số của mấy xui lắm. Hỏi ra có một chút mà phải kẹt cả tuần lễ ở đây đau chưa !

— Chuyện qua rồi Loan. Thôi mấy của nguyện cho tao sớm bình phục hẳn phải hay hơn.

— Dĩ nhiên là vậy rồi. Nhưng mấy quên còn vụ tết mai nữa sao. Ông Tin mới trở lại đây, thiếp, gấp lúc tao sửa soạn đi thăm mấy. Ông theo ở luôn đó.

— Nói tao cám ơn Tin.

Nghe nhắc tới gả, Tin vẻ gần phía Hương. Nhà tránh sang bên, lần ngăn ở ợ trí sát cửa sổ phòng. Tin :

— Nghe Hương gặp tai nạn, lấy là quá. Cũng nhờ thời hà Hương?

— Cám ơn anh, cô lẽ không sao.

— Xe gì gây ra tai nạn vậy Hương ?

— Gần mấy mà. Cũng lo may, chớ gặp xe hơi thì kỳ chết chắc.

Loan :

— Cảnh sát bắt được thằng cha nào đó chưa ?

Hương hăm hăm ra đầu cô Nhà :

— Thà phạm đông đó. Ông cần nương tay lắm, chớ cố tình hạ sát nhưt định tan nguy rồi.

Giọng điện thân mật của Hương nói cô người con trai lạ khiến Loan — kẻ cả Tin — hoang mang không ít. Loan :

— Mấy thiệt hay giữa vậy Hương ?

— Thiệt chớ.

— Sao mấy có điện như bông đùa, làm khó tin quá.

Hương lại phải giải thích :

— Bắt bỏ gì người ta cho được. Tao đâm đầu sở sơ người ta đang chạy mà.

Loan kêu lên thăng thốt :

— Mấy muốn chết sao ?

— Lúc đó thì muốn, muốn lắm, giờ hết rồi. Nằm rả rời ở đây cho tơn vụ nghĩ lại thấy chết đi bằng thiệt. Không dại chết nữa đâu. Đặt ngày Nhà bị chủ ý đó. Mặt đã mất của Loan, mất đôi mắt của Tin. Ám thầm. Loan vụ biết đã có chết thiện cảm nào Hương đành nghĩ ở Nhà. Phần Tin cần tay biết nhiều hơn. Nếu bà không coi nhau thêm mặt lắm, đời nào Hương có thể nói Nhà bằng điệp bình kính lắc nay. Dĩ nhiên là vụ biết đó không cha Tin gai lắng chết nào.

Nhà nằm không vui buồn ra sao. Anh lo đăng trong lắc bị Tin — Loan nhìn sai mất. Tuy nhiên, chỉ cái thoáng nào đó thôi, sáng mắt Loan đụ lại đâu. Mắn người Nhà, khuôn mặt sắt cũng mất bết, ở sa vắng đó không để làm cho ai nhỉ gián lắn.

(CÒN NỮA)

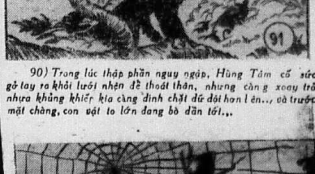

● Truyện phiêu lưu, khoa học đã tưởng
của Hoàng-Nhung và Thu-Phong

90) Trong lúc thập phần nguy ngập, Hùng Tâm cố sức gỡ tay ra khỏi lưới nhện để thoát thân, nhưng càng xoay trở nhưa không khiếc kia càng dính chặt đã đó hơn lên..., và trước mặt chàng, con vật to lớn đang bò đến tới...

91) Lúc ấy con ác điểu lưới kiếm đang làm gì ? Nó đậu lại ở một cành cây to gần đó, chăm chăm đôi cánh ra như tiếc rẻ miếng mồi. Giống chim này hung dữ và tinh khôn có cùng, vì vậy nó tỏ ra như hậm hực ở phải buông con mồi.

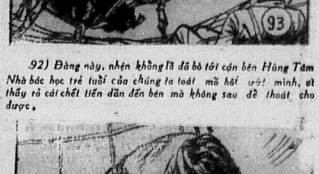

92) Đàng này, nhện không lỡ đã bò tới cận bên Hùng Tâm Nhà bác học trẻ tuổi của chúng ta toát mồ hôi trán mình, vì thấy rõ cái chết tiền dần đến bên mà không sao để thoát cho được.

93) Và trong khi cái chết kề bên trong gan tấc thì bỗng đâu một bất ngờ vụt hiện tới, lao thẳng vào ngay cổ nhện khiến lỡ đâm sâu vào...

Hai con vật quần nhau, một lúc sau cả hai con đều chết.

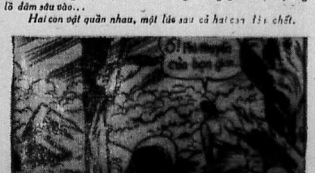

94) La lùng thay, khi nhện không lỡ nữa ngã ra chết, thì Hùng Tâm bỗng nghe quanh mình chàng chàng như nhẹ nhàm chất nhựa của nhện không còn dính như lúc nầy nữa. Hùng-Tâm mừng rỡ, vội và nhoài mình leo xa «bãi chiến trường».

(CÒN NỮA)

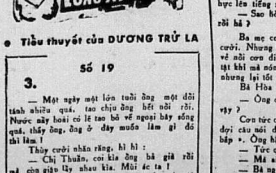

● Tiểu thuyết của DƯƠNG TRỰ LA

Số 19

3.

— Một ngày một lớn tuổi ông một đôi tánh nhiều quá, tao chịu ông hết nổi rồi. Nước mắt hoài có lẽ tao bỏ về ngoại bây sống quá, thấy ông, ông ở đây muốn làm gì đó thì làm !

Thầy cười nhẩn răng, bà hỉ :

— Chị Thuần, coi kia ông bà già rồi mà còn giận lẫy nhau kia. Mầu ơn ta !

Bà Hoa rời ngoảng ngại mắc cỡ với con :

— Qui, cái con nhỏ nầy, lác não cố miệng cũng tin lắm. Thuần mà nó giống mấy nữa thì có nước phá nhà tao luôn

— Đời phải vui chứ mà, rầy rà hoài như chị Thuần ngán thấy mồ. Con mà như vậy, có nước tự tử chết sướng hơn.

— Mầu tử, coi nó ăn nói kìa...thứ đã ngu ở đâu ?

Chị bếp lố đầu qua cửa :

— Da thưa mới bà và hai cô ra ăn cơm.

Bà Hoa day lại :

— Chị mới ăng chưa ?

— Da đã, ông đang ngồi đợi bà và hai cô...

Bà Hòa vội xô chơn vào guốc, hối hai con !

— Thôi đi bây đi ăng đợi rồi sanh giận nữa bây giờ.

Ngồi vào bàn ăn được nửa buổi, ông Hòa hậm hực lên tiếng :

— Sao bảng nói gì đi bộ mấy người câm hết rồi hả ?

Ba mẹ con nhìn chưng hửng. Ai cũng tức cười. Nhưng không ai dám bể mồi cả. Ông Hòa có vẻ nhỉ con điên vậy, mà ai cười với ông thì biết cái tội khi nóng giận thì thích kiếm chuyện gây gổ nhưng lại tốt vì sau đó là bỏ qua tất cả.

Bà Hòa thấy giọng hối chồng :

— Ông có chuyện gì mà coi bộ hực mình dữ vậy ?

Con tức dân nên nãy giờ trong người ông Hòa, chỉ đợi câu nói đó là xì ra, y như người ta nói «xúp bập». Ông hậm hực, cằn nhằn :

— Tức quá mà, bọ coi mình không ra gì hết mà.

— Mà ai, làm cái gì tức ?

— Bà nghĩ coi, thằng Lương nó về hồi trưa nầy mà rồi bên anh chị Phan không cho mình biết để mình đi đón nó.

Bà Hòa thở ra một cái khí, với đôi gắp miếng thịt gà bỏ vào miệng nhai nhóc nhách, cười mơn với chồng :

— Ôi ! Tưởng gì, chắc tại gấp quá ánh chỉ cho hay hồng kịp chớ gì ! Không đi đón, thì nay mai gimình qua nhà thăm nó, cũng vậy.

Ông Hòa nhăn mặt nhìu mày :

— Bà bảng biết, ở bên họ muốn cho mình ra rạ.

— Làm sao có chuyện đó được, hồi nào tới giờ mình đối với ảnh chỉ có gì thất bác đâu ? Hồng lẽ ảnh vui chi lại xử kỉ với mình coi sao được !

Ông Hoà nửa cười nửa chửi :

— Ấy, tính đó mà bà, khi có lợi thì người ta đâu còn nghĩ tình nghĩa gì nữa !

Thuần theo đôi câu chuyện của cha mẹ mà lòng buồn vô cùng. Tin Lương đã về nước lâu cho nàng ăn không biết ngon nữa. Chắc chắn lắm rồi, bà nàng sẽ tiến tới việc ông đã chỉ định là gả nàng cho Lương

Trong khi ấy, câu chuyện của nàng với Thành lại đến một khúc quanh chưa ngã ngũ ra sao. Nàng chưa giấp mặt Thành để dứt khoát tình cảm với chàng ! Xa Thành, trời ơi ! không bao giờ Thuần dám nghĩ đến đến đau đớn đó ! Bao nhiêu lẽ ước mơ bao nhiêu lẽ xây đắp, bao nhiêu lẽ ý nghĩ nâng đã sắp sửa trong đầu để sau nầy khi được chung sống cùng Thành sáng sẽ thực hiện, đói khi Thuần đã nghĩ nhiều hơn đến cảnh nhà bé nhỏ mà ở đó nàng cùng Thành ăn ở đời kiếp bên nhau.

Giờ đây như không còn gì nữa. tất cả đã bay đi như một giấc mộng không bao giờ trở lại. Rồi Lương lại về nước. trời ơi, bao nhiêu là tai họa đến với nàng. Tam hồn Thuần yếu đuối quá, tìm thân sống bơ vơ nhỏ quá, đời lại bắt nàng phải chịu một nghịch cảnh quá khắc nghiệt.

Rồi Thuần không nghe cha mẹ đối đáp gì nữa, mọi vật trước mắt nàng quay mông mông. tối tăm, xây xẩm. Tay chơn nàng tự nhiên lạnh ngắt, bàn tròn. Chiếc chén đang cầm tiện tay rớt xuống đất bể vụn ra làm thanh chất chưa. Thuần gượng đứng lên, nhưng lại ngã quy xuống đất.

Bà Hòa thất thanh kêu lên :

— Trời ơi ! Con Thuần !

Thầy cũng rời ghế chạy đến bên chị cố sức đỡ lên :

— Chị Thuần, chị Thuần Chị sao vậy nè !

Rồi Thầy khác bủ lu, bà la :

— Mầu ơi ! Ba ơi ! Sao tay chơn chỉ lạnh ngắt vậy nè !

Bà Hòa cũng khóc, bỉ mối rột rẹt :

— Phụ con, phụ không chị con vô buồn lấy đầu thoa bớp cho bớ nó. Chắc nó trúng gió chớ gì !

Ông Hòa cũng xen vô :

— Thì bảng thằng cha nó ấy nè... Làm cái gì như trong nhà có người chết vậy ? Bực mình quá !

Bà Hòa vừa khiêng con vừa cự nự :

— Ay ay... cái gì... ông hăng thấy sao mà ấy ?. Hết mọi con lớn cả chị hếp đem Thuần vào, buồng, thoa bớp dầu nóng. Chị bếp cầu thận hơn nhâm một bếp lửa đem lên bơ cho Thuần cảo rồi, miệng chỉ lải nhải :

— Trời ơi ! Sao mà ký vậy kia' bộ cô trúng gió chớ gì ?

Bà Hòa nạt đùa :

— Thôi mầu đừng có nói nữa mà... mệt quá !

Thầy thương chị quá, nên khóc mãi mãn. Nàng không làm được gì, cứ ôm ngang lấy người chị vừa khóc vừa kêu :

— Chị ơi ! Chị ơi... Em nè chị biết không ? Trời ơi, sao mê man hoài vậy nè... Mầ ơi ! Làm sao mà ?

Bà Hoà cũng nào có tình gì hơn con, nhưng phải gắng gượng rầy Thầy đề trấn an mình :

— Thì đã bảng thằng-nó tính lại cho. Làm cái gì dữ vậy ? Con nhỏ nầy, mấy lần tao cũng rồi, trí quá. Cũng muốn chết theo nó luôn cho rồi !

Ông Hoà đứng ở cửa buồng, nói lên :

— Thiệt là cái nhà ấy, không hề làm được chuyện gì hết à ! Thoa dầu cho nó rồi chưa ?

(CÒN TIẾP)

♦ Nguyên tác của KIM DUNG

♦ HÀN GIANG NHÂN dịch thuật

(SỐ 17)

CHƯƠNG VII

Truyền thụ quyền pháp ở trong thuyền

Đinh Đang dưa mắt nhìn Thạch phá Thiên. Lúc ấy mặt trời mới mọc, ánh triều dương chiếu vào mặt chàng coi rất hồng hào. Cặp mắt linh động ra chiều khâm phục:

Đinh Đang thở dài bảo:

— Nếu ca ca không phải là «Thiên ca» thì sao trên vai lại có vết răng tiêu muội cắn vào? Sao ca ca cũng thích trêu hoa ghẹo nguyệt, ra chiều lả lơi suy dâm Hoa cô nương ở phái Tuyết sơn? Nếu ca ca đúng là Thiên ca thì sao thật nhiên lại trở nên ngờ nghẩn, không phong lưu hoạt bát giống trước chút nào?

Thạch phá Thiên đáp:

—Ta là trượng phu của Đinh Đinh Đang mà thực thà chất lượi không hay ư?

Đinh Đang lắc đầu đáp:

— Không! Chẳng thà ca ca cứ vui vẻ hoạt bát như ngày trước thì dù có đi thăm lên với vợ người hay trêu cợt những tiểu nữ khác cũng cũng vẫn cứ thấy đỡ chịu hơn là ca ca cứ giữ gìn cả thế này.

Đinh Đang rất khó chịu trong lòng. Nàng cho là cũng nói vợ Thạch phá Thiên cũng thêm bực mình.

Đột nhiên, khí tức xông lên tựa cổ nàng không nhịn được, đưa tay ra nắm lấy tai chàng kéo một cái thật mạnh đến chẩy máu ra.

Thạch phá Thiên đau quá, Chàng hất mạnh tay một cái.

Đinh Đang cảm thấy mặt bỗng nóng bừng lên, nhanh lắm phải thường đánh vào cánh tay mình, vội buông chàng ra. Người nàng bị hất mạnh về phía sau, suýt nữa đụng gây cả cột chống mui thuyền.

Đinh Đang là lên một tiếng.

— Úi chao!

Rồi nàng lớn tiếng mắng:

— Khi chưa! Đánh vợ mà vận đại lực hung dữ đến thế ư? Thạch phá Thiên vội nói:

— Xin lỗi, xin lỗi! Ta... không cố ý như vậy đâu.

Đinh Đang nhìn xuống cánh tay mình thấy sưng ra lên và tím bầm đi. Thế nhưng vẫn cố nâng đưa tay lên đỡ bằng ra chiều mừng rỡ. Nàng nắm chặt lấy hai tay Thạch phá Thiên lắc đi lắc lại mấy cái, nói.

— Thiên ca! Quả nhiên thiên ca giả vờ để gạt tiểu muội.

Thạch phá Thiên ngạc nhiên hỏi:

— Ta có giả vờ gì đâu?

Đinh Đang đáp:

— Võ công thiên ca chẳng giảm mất đi chút nào hết.

Thạch phá Thiên vẫn ngạc nhiên hỏi:

— Ta... ta có biết võ công gì đâu?

Đinh Đang tức mình sẵng giọng:

— Thiên ca lại nói những rồi. Thiên ca thừ coi tiểu muội có chịu không?..

Chưa dứt lời, nàng đã vung bàn tay nhỏ nhắn lên tát vào má bên trái Thạch phá Thiên.

Thạch phá Thiên nghiêng đầu đi, đưa tay ra đỡ gạt, nhưng Đinh Đang đúng chưởng pháp gia truyền, Thế chưởng huyền diệu phi thường và cực kỳ mau lẹ, tay Thạch phá Thiên gạt vào quáng không. Chàng cảm thấy một mùi dầu nhức; vì phát chưởng đã tát trúng ra cả vết mặt bàn tay vào.

Đinh Đang lại là hoảng:

— Trời ơi!

Tiếng la hoảng của nàng tả ra hài hùng hơn trước.

Nguyên nàng vốn võ công Thạch phá Thiên chưa giảm cũ ít nhiều thì chẳng bao nhiêu tính hoặc gạt phát chưởng của mình mới cách để đáng. Dì nhiên nàng phát hay nội lực ấm như rất lợi hại vì nếu không vận đủ nội lực thì chưởng phong ra chẳng được mau lẹ.

Nàng không ngờ cái gạt của chàng lại vụng về đến thế, tựa hồ như người không hiểu võ công.

Thạch Phá Thiên nhìn lấy tay trái nàng, nàng thấy vẫn một bàn tay chẳng có vết chưởng đỏ ửng lên.

Đinh Đang vẫn bỗng thấy lo lắng, liền bưng lấy tay Thạch Phá Thiên, áp mặt mình vào mà hơn trái chưng vẫn nhìn vào mặt chàng:

(còn nữa)

TIẾP THEO K TRANG 1

Sơn 35 tuổi, Nguyễn Văn Đông 41 tuổi, Nguyễn Văn Kinh 31 tuổi Trần Văn Nộ 36 tuổi, Phan Văn Châu 38 tuổi. Đồng thời bắt thêm được 2 tên trộm bạc đạn ở Thương Khẩu là Nguyễn Văn Holánh 35 tuổi và Lê Tấn Phát 19 tuổi, Sáng 23-9, 7 tên trộm bị giải Toà.

TIẾP THEO I TRANG 1

Trước đó, nguồn tin Hoa Kỳ cho biết người trưởng Rusk hy vọng Mạc tư khoa sẽ tham dự vào hoạt động cho hòa bình Việt-Nam, và ông cũng hy vọng thêm nước cầm cân xuất xứ thì nguyên tử sẽ được tiến triển. Ông Goldberg loan báo tin đã mời ông Rusk và các phụ tá tới trụ sở phái bộ Nga sô tại L.H.Q. dự tiệc vào tối thứ Bảy nay.

Phản ứng tại Liên hiệp Quốc

LIÊN HIỆP QUỐC (AP).— Hôm thứ Năm, các đại biểu cộng sản đã có phản ứng đối lại đề nghị tuyên bố của Đại sứ Hoa kỳ Arthur Goldberg cho rằng Hoa kỳ sẽ ngưng oanh tạc Bắc Việt nếu đã nói đồng ý giảm bớt hoạt động quân sự của họ ở Việt-nam sẵng hòa.

Các ngoại trưởng Tiệp Khắc Vaclav David và ngoại trưởng Albanie ông Nestor Muse cho phóng viên biết họ sẽ bình luận vấn đề này khi tiếp diễn đàn tại đại hội đồng. Các đại biểu không cộng sản cho rằng bài diễn văn này có tính cách xây dựng, nhưng không có gì mới.

Hoàn trước Caradon, người sự khánh Anh, cho biết đây là một diễn văn quan trọng phản ánh sáng kiến mới. Ngoại trưởng Gia Nã Đại Paul Martin nói «Ý Đây là điều vào sự đưng nhưt mà tôi đã được nghe sau một thời gian lâu.»

Ông Martin cho biết ông ước mong Hà Nội sẽ trả lời các vấn đề nêu lên trong diễn văn của ông Goldberg, và Hoa Kỳ sẽ nhân nại chờ đợi trả lời.

Lực Quân Hoa Kỳ tại V.N sẽ được thay thế

HOA THỊNH ĐỐN.— (AP) Hôm thứ Năm, nguồn tin bộ quốc phòng cho biết Lực quân Hoa Kỳ tại Việt Nam sẽ được thay thế.

Hơn 120.000 binh sĩ Hoa Kỳ đã xuống tàu trong tháng vừa đã sang thay thế các chiến binh ở đó.

Các viên chức cho biết trong những tháng tới Lực quân Hoa Kỳ tại V.N sẽ còn được thay thế nhiều.

Hiện nay Lực quân Mỹ có chừng 190.000 binh sĩ ở Việt Nam.

TIẾP THEO T TRANG 1

ngoại trường Trung cộng, là nhân vật đứng sau cùng trong danh sách thanh trừng của cuộc cách mạng văn hoá.

Theo những người tới đây cho biết họ đã trông thấy nhiều truyền đơn khuyên vệ binh đã đóng đã kích và ngược đãi bà Tống khánh Linh tức quả phụ Tôn dật Tiên.

TIẾP THEO Y TRANG 1

với Nga sô « sẽ thực hiện một âm mưu chính trị tại hội đồng Liên Hiệp Quốc kỳ này ».

HƯƠNG CẢNG — (Reuter) Các nhật báo Trung hoa quốc gia ở Hương cảng hôm 23.9 cho biết rằng thống chế Trần Nghị ngoại trường Trung cộng, là nhân vật đứng sau cùng trong danh sách thanh trừng của cuộc cách mạng văn hoá.

CÁO-THỈ CỌI-THẦU

Khẩn hạn

Về công tác nối rộng và tu bổ sân tầu trữ ve chai

CÔNG TY THỦY TINH VIỆT NAM

159 Nguyễn Công Trứ —SAIGON— SĐ: 07221CTTTT/TGĐ/CT

I.— MỤC ĐÍCH: Thực hiện công tác sửa sương, làm lưới, tu bổ và nối rộng sân tầu trữ vỏ chai tại nhà máy Thủy Tinh, 76 Tân thất Thuyết —Saigon.

II.— SỰ QUAN TRỌNG ƯỚC LƯỢNG CÁC CÔNG TÁC: Công tác trị giá lối 3.000.000đ V.N.

III.— NGÀY, GIỜ, ĐỊA ĐIỂM NỘP ĐƠN CHO GIÁ: Đơn cho giá bỏ trong phong bì có gắn xi, phải đem nộp trước 10 giờ sáng ngày thứ Tư 12-10-1966 tại trụ sở Ban Giám Đốc Công Ty Thủy Tinh, số 159 đường Nguyễn công Trứ Saigon.

IV.— NƠI THAM KHẢO HỒ SƠ GỌI THẦU: — Trụ sở Ban Giám Đốc Công Ty Thủy tinh, 159 đường Nguyễn Công Trứ Saigon.

— Trụ sở Ban Giám Đốc Hành Chánh Công Ty Thủy Tinh, 76 Tân thất Thuyết, Tân Thuận—Saigon, trong những ngày giờ làm việc.

Saigon, ngày 24 tháng 9 năm 1966

CÔNG TY THỦY TINH V.N

TỔNG GIÁM-ĐỐC

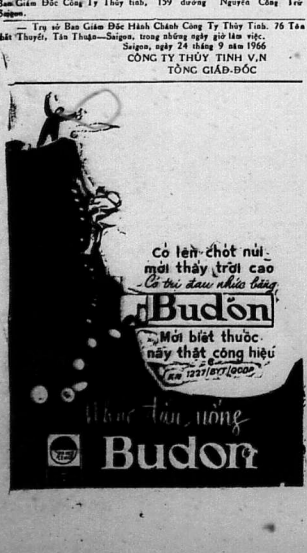

TIẾP THEO D TRANG 1

SAIGON (VTX). — Nguồn tin quân sự V.N hôm 23-9 cho hay tại Bình Định vào lúc 3g 30 sáng trung đoàn 41 thuộc sư đoàn 22 Bộ binh trong cuộc hành quân Bình Phú 27 đã chạm súng với 2 tiểu đoàn V.C. tại chân cây số Đông Nam Hoài An Cuộc giao tranh kéo dài đến 8g sáng 23-9, kết quả sơ khởi 150 V.C. bị hạ tại chỗ, bảy tên khác bị bắn sống, một số lớn chết và bị thương được đồng bọn mang đi. Lực lượng hành quân tịch thu được 13 súng K. 50 Tiểu binh, bao đại liên phòng không, hai thương liên, hai trung liên, 5 TKC, 1 tiểu liên, 25 súng trường đủ loại một TRC. 9 T.C. một máy truyền tin. Thiệt hại bên ta không đáng kể.

SAIGON. (VTX).— Hai tên vét mìn của Hải quân Hoa Kỳ chiến qua đã bị VC phục kích khi đang đi chuyển trên sông Lòng Tào gần Đặc Khu Sông Lòng Tào.

Nguồn tin quân sự Mỹ nói hai chiếc tàu này đang chạy về hướng Nam, cách thủ đô Saigon gần 30 cây số thì bị hỏa lực của địch từ hai bên bờ sông bắn ra. Địch quân đã xử dụng các loại súng không giựt và súng phóng lựu bắn ra từ bờ phía Tây sông Lòng Tào.

IN TẠI NHÀ IN RIÊNG BÁO BÌNH MINH

173, Phạm ngũ Lão, Saigon

N.Đ. 6/BTT-BC, 12-11-63

QUẢN LÝ: Nguyễn phước Thạnh

bình minh

CƠ QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

Ngày 25 và 26-9-66 — Trang 4

VỤ ĐUỔI NHÀ CẤP TỐC Ở BẾN HÀM TỬ

TÂM SỰ CỦA I BÀ LÃO

nạn nhân vụ đuổi nhà

♥ của TRẦN TUẤN HẢI

VI. — Tiếp chống tôi ngay mà lộ trời nắng chan chan bà T. 57 tuổi vừa nghẹn ngào ứa nói bằng một giọng cầu cứu tất thương cảm :

— Chú «nhà bào» ơi, gia tài của quo ấy chỉ cho có một chiếc ghe mực nát, bỏ rác trọi, kéo lên mở bó đó, con cái nhà thì bị giải bung vách bung phên, trọc nóc gần hết rồi.

Đưa tay lau chanh ngấn lệ vừa rịn chảy trên đôi mắt già nua, bà T. vịn vai chồng tôi, thấp giọng :

— Chú nghĩ xem, nếu qua bị đuổi đi không có chỗ nương tựa, chắc qua sống không nổi quá. Tuổi thì đã « gần đất xa trời » rồi mà cứ gặp lận đận hoài...

Điều cảm động trước nhất là, bà T. có nhà, nhưng đã rồi cũng không có nhà (nhà bị giải nóc) tiếp chúng tôi nơi đây nên chúng tôi và bà phải dùng ngoài nắng để « tâm sự » với nhau. Chúng tôi cho được biết bà T. là 1 trong những đồng bào cư ngụ tại bến Hàm Tử từ Long An về Saigon Bà T. sống với mấy đứa cháu rất nghèo nàn. Bà có hai người con trai hiện đang phục vụ trong Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa...

Đó chỉ là tiếng kêu cứu thành tâm của 1 trong số hơn 400 đồng bào cư ngụ tại bến Hàm Tử. Tiếng kêu cứu chân thành ấy chỉ mong đem được sự quan tâm lực lượng đến sự sống vật và thiếu thốn của đồng bào.

Giờ nhà « ngang xương » đồng bào sẽ về đâu?

Trong những vụ giải tỏa hợp pháp nhà cửa đồng bào trước đây, chúng tôi thường thấy chính trách luôn luôn đã đành sẵn một khu đất ở đâu đó cho đồng bào dời tới ở, sau khi bị giải tỏa.

Và giải tỏa thì luôn luôn đành thời gian tối thiểu nào đó để cho đồng bào sửa soạn.

Nguyên tắc thứ hai là, luôn luôn trong một vụ dưỡi nhà nào do nhà nước phụ trách đều có một khoản tiền bồi thường, tuy không đủ, nhưng khá đủ giúp được tí nhiều phương tiện cần thiết đối với những đồng bào thiếu thốn nghèo khổ, như trường hợp đồng bào nạn nhân bị dưỡi nhà ở bến Hàm Tử hiện tại.

—Báo trước cũng không biết thường cũng chả có, địa điểm cho đồng bào dời nhà cũng chưa nghe ai nói đến — và có để cập đến chăng thì cũng không có gì rõ ràng.

(Còn tiếp)

CHUYỆN MỖI NGÀY

(TIẾP THEO TRANG 2)

đất nước xây có những hiện tượng quái đản, hễ không hợp ý với ai là gán ghép cho người ta tật xấu nầy đến tật xấu khác, hết Việt gian, Việt Cộng, rồi thân Tây, thân Mỹ, rồi ăn tiền, rồi v.v...

Kết luận, ông Tâm Châu viết : «Mỹ và Chánh quyền không cho riêng tôi 1 đồng nào, tôi cũng không lợi dụng chức vụ xin giấy xuất nhập cảng và không thâm lạm của GIÚP một cái gì».

Tiếp đó, ông Tâm Châu kể ra những số tiền viện công như sau:

- **Chánh phủ của T.T. Kỳ đã giúp cho GH :**
  - **10 triệu đồng xây cất nơi Viện Hóa Đạo và Viện Đại Học Vạn Hạnh.**
  - **Cấp trợn khu đất và ngôi nhà của cựu Phong trào Phụ nữ liên đới.**
  - **5 triệu đồng đã T.T. Pháp Trí xây kỳ tục xá tại An dưỡng địa.**
  - **5 triệu đồng xây Cô nhi viện (1 triệu đã giúp vào trại cô nhi tị nạn Miền Trung, còn 4 triệu ở nơi Bộ Xã Hội, khi nào xây trại Cô nhi sẽ lấy).**

— Cho vay 50 triệu đồng để Xây cất Chánh điện V.N.Q.T do T.T. Thiện Hòa giữ mấy tháng hay trong Ngân Hàng.

Nghe đâu người bên trong trình của T.T Tâm Châu, còn có bức thư đề lên Hòa Thượng Tăng Thống của T.T Quyền Quang và các T.T khác trong VHĐ.

Tiếu cố ai đồng nguyên vẫn bóc thư nầy đám bình-minh cam đoan cũng sẽ trích lục... bàn chánh đã bạn đọc... tường lắm.

QUÝ ĐỘC GIẢ NHỚ DỰ CUỘC TRƯNG CẦU Ý KIẾN

của báo TIN SỚM

(nhơn ngày Cách mạng lịch sử 1.11)

Giải nhứt gồm: 1 TV 19 INCHES

MEUBLE NATIONAL

(KIỂU TỐI TÂN HIỆN ĐANG TRƯNG BÀY TẠI NATIONAL SAIGON, SỐ 74, NG.-HUỆ)

và 1 XE HONDA

LOẠI P5C CHƯA NHẬP CẢNG VÀO VN

(của hai công ty I.B.A. và V.B.A. tặng)

Xem thể lệ và mỗi ngày nhớ cắt phiếu dự thi trên mặt báo :

TIN SỚM

Khánh thành

2 trường sơ cấp Bầu Trâm và chợ xã Phú Hòa Đông

BÌNH DƯƠNG: Hồi 9 giờ ngày 22-9-1966, Ty Tiểu Học Bình Dương đã cắt bánh lễ khánh thành 2 trường sơ cấp ATS Bầu Trâm, xã Tân Hòa và trường sơ cấp ATS ấp Chợ thuộc xã Phú Hòa Đông.

Buổi lễ do Ông Phạm văn Khánh Phó Quận Trưởng quận Phú Hòa đại diện Trung Tá Tỉnh Trưởng Bình Dương chủ tọa và. Người ra. cũng có đông đủ đại diện các cơ quan Dân Quân Chính quyền và xã đến chúng kiến trước sự tiến bộ nông nhiệt của trên 200 thân hào nhân sĩ cùng đồng bào địa phương.

TIẾP THEO H TRANG 1

Ngô Tăng Thống đã hồi hận ân năn vì trước kia khi tại quyền đã bánh đúng lầm lạc. Sự lầm lỗi quá nặng của họ là cần kết với nhau từ đưới lên trên quan trường chặn ngách cầm đoán tiếng dân kêu trời. Cho nên qua những kinh nghiệm kể trên, chánh quyền của dân thì dùng các đoàn tiếng dân kêu trời lại nên sự sự im lặng của họ.

Chánh quyền không thể vô trách nhiệm...

Thành thật mà nói, nếu Chánh quyền của ông Ngô đình Diệm đúng tự coi vô trách nhiệm trước những sự chết chóc của dân thì tình trạng nông thôn ngày nay cũng chẳng đến nỗi nào.

Trước kia, trong những tay bay vụ giả đến với dân, các cấp chánh quyền ở địa phương, thay vì, chịu khó đến phân ưu an ủi, đồng thời đề nghị lên chánh phủ bồi thường xứng đáng những thiệt hại về sanh mạng cũng như tài sản cho các gia đình nạn nhân thì đâu đến đổi gây phản uất trong dân chúng trái lại họ thờ ơ lãnh đạm cho cho rằng «tại họ sống ở các vùng bắt an thì họ rằng 'chịu».

Đành rằng trong tình trạng khói lửa chiến tranh nhồng người sống xa thành thị ít nhiều không thể tránh khỏi tai nạn nhưng không thể đưa vào đó mà chánh quyền tự coi vô trách nhiệm. Chế độ cũ cho tân nhân hơn khi nhóng sự chết chóc cũ tiếp diễn, mà chánh quyền thì không chịu lưu tâm trợ nguyên để tìm một hiệu pháp hữu hiệu, khi đi hạn chế đến tai nạn cho dân.

Làm Cách mạng là để ngăn chặn những giọng máu và nước mắt của dân

Viết đến đây chúng tôi thấy lòng buồn rười rượi vì phải khơi lại nỗi khổ đau của đồng bào nơi thôn dã và những chuyện kể ra toàn thuộc loại « máu và nước mắt ». Nhưng biết làm sao hơn. Phi chủ đích cần loại bài nầy là nói lên sự sống chết của đồng bào nông thôn trong suốt hơn 9 năm qua.

Việt lên sự thật để mọi người cùng hiểu biết cùng cần thông với đồng bào ở nơi xa hẻo lánh. Viết lên để kêu gọi tình thương giúp con người với con người. Vì chúng tôi nghĩ rằng chỉ những người đã thấu triệt các vấn đề ở xóm thôn đã nhìn thấy tâm cảm của đồng bào nơi đó mới có thể hướng dẫn công cuộc xây dựng nông thôn đến thành quả tốt đẹp mà thôi. Phải chăng I trong những lý do đưa người ta làm cách mạng là để ngăn chặn những giọng máu và nước mắt của dân ?

(Còn tiếp)

TIẾP THEO H TRANG 1

quá cao thấp để lấy lưu ngày cũng phải chết. Xét mùa màng ở 3 tỉnh nầy, đương nhiên bị tàn phá hơn 95 %.

Nguyên do tạo nên lụt lớn?

Ông Giám Đốc Nha Thủy Vụ xác nhận trận lụt năm nay không phải do việc phá rừng cho thả trôi đi Ngô đình Diệm, mà cũng không do việc khai hoang quá nhiều mà ra.

Ông xác nhận với chúng tôi là việc khai hoang trong đó nhiều tư trên ngòn(giáp ranh Lào—Cam Bốt) cũng làm cho thêm nước (vì rễ cây cối mất) nghĩ rất nước khá nhiều nhưng với trong lượng nước quá nhiều như kỷ lụt năm nay thì đã không có phá rừng vẫn phải chịu ảnh hưởng như thường.

Ông giám Đốc Nha Thủy Vụ cũng cho biết thêm, lũ tỉnh Phong Dinh và Kiên Giang có thể tránh khỏi nạn lụt và lũ lớn nhưng chỉ cần quận cạp ranh giới Long Xuyên có thể bị ngập lế thế, nhưt lầu(ông cũng theo lời ông G.Đ thì nếu mực nước nước chỉ lên một vài tấc ở ngòng thuộc 2 tỉnh kể trên, thì ở 2 tỉnh nầy sẽ trông mùa trong năm nay.

Quan trọng cứu tế đầy đủ

Cuối cùng ông Giám đốc cho Jay, điều quan trọng nhứt hiện tại ở 3 tỉnh bị lụt là, làm thế nào cứu tế đầy đủ thực phẩm cho mấy chục ngàn đồng bào đang chịu lụt, để chờ đợi nước bình lại và từ từ rút xuống trong vòng 3 tuần lễ nữa.

Làm sao chận đứng lụt?

Ông Giám Đốc Nha Thủy Vụ cho biết thêm, nạn lụt ở các tỉnh miền Tây có thể chặn đứng được. Ông cũng cho biết chương trình chận đứng nạn lụt do ấy ban nghiên cứu sông Cửu Long đảm trách.

T.T. Trí Quang...

(tiếp theo trang 1)

Nhơn. Thiện Hòa. Công vào sáng 22-9, chúng tôi thấy T.T. Tâm Châu đã đến yết kiến Đức Tăng Thống hội đàm hơn 20 phút. Nội dung cuộc hội đàm này hoàn toàn được giữ bí mật.

Theo tự do hồi riêng của chúng tôi, T.T Tâm Châu đường như có ý ý lý chưa. Nhưng Thượng tọa Trí Quang mượn nhiều lý do từ chối hẹn.

TT Thiện Ân đi Hoa Kỳ...

Sáng ngày 23-9 Thượng tọa Thiện An, giáng sư Đại Đức đã lên đường sang Hoa Kỳ. Hiện người ta chưa rõ lý do đi ngoại quốc của Thượng Tọa.

Phản ứng của Hà Nội

HANOI (AFP).— Diễn văn của đại diện Hoa Kỳ tại L.H.Q. chưng tỏ một cách rõ rệt rằng trong khi tuyên bố sẵn sàng mở cuộc thương thuyết hòa bình Mỹ vẫn tiếp tục bắt bớt đề nghị 4 điểm của C.Ề Hà Nội và 5 điểm của M.T.G.P.M.N. Đây, giáng sư Đại Đức đã lên đường đề nghị và đòng đầu đã giải quyết vấn đề V.N. Đài Hà Nội đã bình luận như trên hôi tối 23-9.

HÃY COI CHỪNG! NHỮNG TIN ĐỒN VÔ CĂN CỨ, NHỮNG LUẬN ĐIỆU CHIA RẼ, NHỮNG ÂM MƯU SÂU ĐỘC đang ồ ạt tiến công NHỰT BÁO MIỀN TÂY

Trong lúc MIỀN TÂY đang chuyển mình cải tiến, chuẩn bị vững lên phát cao cờ bất khuất...

BẠN CỨ VỮNG TIN

NHỰT BÁO MIỀN TÂY ● Quyết khắc phục mọi khó khăn ★ Quyết vượt lên mọi chướng ngại

VÀ NHỨT ĐỊNH SẼ TÁI NGỘ BẠN ĐỌC. Để tiếp tục nói lên tiếng nói của 6 triệu đồng bào ruột thịt Miền Hậu Giang

TÍN-XƯƠNG-HÀNG

ĐẠI-DIỆN THƯƠNG-MẠI

SỐ 14 đường TÔN-THẤT-ĐẠM — SAIGON

ĐT 93.137

ĐẠI-LÝ SẢN-PHẨM CÁC XƯỞNG

DANH TIẾNG TẠI NGOẠI QUỐC

- MỸ: — Nguyên Liệu. Hóa Phẩm Kỹ Nghệ Ngành Dệt. — Nguyên liệu và thuốc nhuộm. in bông. — Máy móc Kỹ nghệ dệt, nhuộm, in bông — Máy lạnh và trang bị Kỹ nghệ lạnh. — Các loại khóa. — K o. — Nguyên liệu nhựa áp xuất cao và thấp. — Asbestos Fibers và chế phẩm.
- ĐẠI-HÀN: — Các loại nông cụ, máy bơm nước, đồng hồ nước. máy tiện, Máy áp điện. bóng đèn, ống đèn néon, giấy cable, lưới cưa, bàn cân cỡ lớn và cỡ nhỏ. nhân sâm các loại.
- NHỰT: — Máy thêu thanh, máy may, đồng hồ. lò gaz, nồi nấu cơm bằng gaz, đồ chơi, bột ngọt và hàng tạp hóa.
- HONG-KONG: — Các loại khóa, Đinh vít. Đồng hồ, Bút máy, Đồ chơi, Rượu. Dụng cụ thể thao, Sợi bông.
- THÁI-LAN: — Dụng cụ thể thao—Thức ăn sức vật.
- TÂN-GIA-BA: — Bánh bích quy,—Đồ điện, Sản phẩm bằng sắt thép, linh tinh.
- ĐÀI-LOAN: — Sợi bông, Lưới cá, vải, máy may, Điện động cơ, Đồ điện, Phụ tùng xe gắn máy, bàn cân cỡ lớn và nhỏ— Bơm nước, máy tiện, máy khoan, bình điện, nguyên liệu hóa học, các loại giấy điện, giấy đồng, dụng cụ vệ sinh, đồ hộp.v....

Còn nhiều món hàng đặc biệt khác, chúng tôi xin mời quý khách đến tại bổn hiệu hoặc liên lạc bằng điện thoại số 93137, chúng tôi có đủ tài liệu, đồ kiểu và mẫu hàng, sẵn sàng phục vụ và dẫn giải tường tận cho quý khách.

BÁC SĨ THƯỜNG TRỰC

(Tối thứ bảy 24-9-1966 từ 19 giờ đến 6 giờ sáng thứ năm)

(Trưa chủ nhựt 2-9-1966 từ 11 giờ đến 14 giờ 30)

B.S. Trần văn Ninh 181, Võ Tánh — SAIGON
B.S. Nguyễn thị Mai 9, Trần Quốc Thảo — SAIGON
B.S. Trần Kim Hoàn 164, Chi Lăng, Phú Nhuận — GIADỊNH

(Tối chủ nhựt 25-9-1966 từ 14 giờ 30 đến 6 giờ sáng thứ hai)

(Trưa thứ hai 26-9-1966 từ 11 giờ đến 14 giờ 30

B.S. Phạm Huy Sinh, 180, Đinh Tiên Hoàng — SAIGON
B.S. Phan văn Đương 156, Lý Thái Tổ — SAIGON
B.S. Đặng văn Hỉ 550D, Trần Hưng Đạo, Chợ Quán — CHOLON
B.S. Bùi thị Nhạn 64, Đường Bắc Biển, Phú Thọ — CHOLON

TIẾP THEO N TRANG 1

Ngô Tăng Thống đã hồi hận ân năn vì trước kia khi tại quyền đã bánh đúng lầm lạc. Sự lầm lỗi quá nặng của họ là cần kết với nhau từ dưới lên trên quan trường chặn ngách cầm đoán tiếng dân kêu trời.

Cho nên qua những kinh nghiệm kể trên, chánh quyền của dân thì dùng các đoán tiếng dân kêu trời lại nên sự sự im lặng của họ.

Chánh quyền không thể vô trách nhiệm...

Thành thật mà nói, nếu Chánh quyền của ông Ngô đình Diệm đúng tự coi vô trách nhiệm trước những sự chết chóc của dân thì tình trạng nông thôn ngày nay cũng chẳng đến nỗi nào.

Trước kia, trong những tay bay vụ giả đến với dân, các cấp chánh quyền ở địa phương, thay vì, chịu khó đến phân ưu an ủi, đồng thời đề nghị lên chánh phủ bồi thường xứng đáng những thiệt hại về sanh mạng cũng như tài sản cho các gia đình nạn nhân thì đâu đến đổi gây phản uất trong dân chúng trái lại họ thờ ơ lãnh đạm cho cho rằng «tại họ sống ở các vùng bắt an thì họ rằng 'chịu».

Đành rằng trong tình trạng khói lửa chiến tranh nhồng người sống xa thành thị ít nhiều không thể tránh khỏi tai nạn nhưng không thể đưa vào đó mà chánh quyền tự coi vô trách nhiệm. Chế độ cũ cho tân nhân hơn khi nhóng sự chết chóc cũ tiếp diễn, mà chánh quyền thì không chịu lưu tâm trợ nguyên để tìm một hiệu pháp hữu hiệu, khi đi hạn chế đến tai nạn cho dân.

Làm Cách mạng là để ngăn chặn những giọng máu và nước mắt của dân

Viết đến đây chúng tôi thấy lòng buồn rười rượi vì phải khơi lại nỗi khổ đau của đồng bào nơi thôn dã và những chuyện kể ra toàn thuộc loại « máu và nước mắt ». Nhưng biết làm sao hơn. Phi chủ đích cần loại bài nầy là nói lên sự sống chết của đồng bào nông thôn trong suốt hơn 9 năm qua.

Việt lên sự thật để mọi người cùng hiểu biết cùng cần thông với đồng bào ở nơi xa hẻo lánh. Viết lên để kêu gọi tình thương giúp con người với con người. Vì chúng tôi nghĩ rằng chỉ những người đã thấu triệt các vấn đề ở xóm thôn đã nhìn thấy tâm cảm của đồng bào nơi đó mới có thể hướng dẫn công cuộc xây dựng nông thôn đến thành quả tốt đẹp mà thôi. Phải chăng I trong những lý do đưa người ta làm cách mạng là để ngăn chặn những giọng máu và nước mắt của dân ?

(Còn tiếp)

TIẾP THEO H TRANG 1

Ngoại trường Nga tuyên bố

LIÊN HIỆP QUỐC (HFP).— Đại Diện Nga Tại LHQ, ông gromyko vừa tuyên bố tại Đại Hội đồng LHQ : «Nga không xem là giá trị những đề nghị của ông Goldberg về V.N. vì chưa có đề hiệu nào chứng tỏ những ý muốn của Hoa Thanh Đốn là đồng đắn về việc tìm cách giải quyết vấn đề V.N.

Ông Gromyko ủng hộ hoàn toàn chương trình của chánh phủ Hanoi và V.C ngưng vô điều kiện những cuộc oanh tạc Bắc Việt, rút trọn vẹn các lực lượng Hoa kỳ khỏi miền Nam.

Phản ứng của Hà Nội

HANOI (AFP).— Diễn văn của đại diện Hoa Kỳ tại L.H.Q. chưng tỏ một cách rõ rệt rằng trong khi tuyên bố sẵn sàng mở cuộc thương thuyết hòa bình Mỹ vẫn tiếp tục bắt bớt đề nghị 4 điểm của C.Ề Hà Nội và 5 điểm của M.T.G.P.M.N. Đây, giáng sư Đại Đức đã lên đường đề nghị và đòng đầu đã giải quyết vấn đề V.N. Đài Hà Nội đã bình luận như trên hôi tối 23-9.